

חֹכְמַת הַלֵּב

דָּרֵךְ הַמִּילִים וְהַאֲוֹתִיּוֹת
נוֹגְעִים בַּנְּעֻלָּם הַזֶּה הַנִּקְרָא
"הָעוֹלָם הָרוֹחָנִי"

קבלה לעם

Chochmat haLev

Derech haMilim vahaOtiyot Nogim baNelam haZeh haNikra haOlam haRuchani

האתר באינטרנט
www.kab.co.il

מהדורה שלישית

מו"ל ומפיץ
הוצאת "קבלה לעם"
רחוב ז'בוטינסקי 112 פתח תקוה

Copyright © 2011 M.Laitman
כל הזכויות שמורות

תוכן עניינים

- 5 'עמ' / דברי רב מתוך הרצאה (24.07.07) ב"בית קבלה לעם" / עמ' 5
- גלים רוחניים / דברי רב מתוך הרצאה (24.07.07) ב"בית קבלה לעם" / עמ' 6
- עולם קטן / דברי רב מתוך שיעור (26.10.06) על "הקדמה לתלמוד עשר הספירות" / עמ' 7
- משל התולעת בצנן / מתוך "הקדמה לספר הזוהר" של בעל הסולם / עמ' 8
- אורון טס בשמיים / משל מתוך איגרת ל"ז באיגרות רב"ש / עמ' 9
- כהולך לפני המלך / משל של בעל הסולם מתוך מכתב (דף קכ"ו) בספר "פרי חכם - אגרות קודש" / עמ' 10
- נקודה שבלב / דברי רב מתוך שיעור (05.10.07) על מאמרי "שמעתי" / עמ' 12
- בנין עם מעלית / דברי רב מתוך שיעור (22.12.06) על מאמר "הערבות" / עמ' 13
- מתגלה לחוץ / מתוך איגרת ל"ה אגרות רב"ש / עמ' 14
- בירור נכון / דברי רב מתוך שיעור (15.03.07) על מאמרי "שמעתי" / עמ' 15
- יהלום בזול / משל של רב"ש מתוך ספר דרגות הסולם א', מאמר נ"ה: "אמונתנו בספרים וסופרים" / עמ' 16
- דינר זהב / מתוך כתבי האר"י בספר "עץ חיים" (עמ' קכ"ט ענף ה') / עמ' 17
- משל העבד והשרים / משל של בעל הסולם מתוך מכתב (דף כ"ה) מתוך ספר "פרי חכם - איגרות קודש" / עמ' 18
- לידת האנושות המאושרת / מתוך מאמר "סוד העיבור לידה", ספר "פרי חכם - מאמרים" של בעל הסולם / עמ' 22
- לידה רוחנית / מתוך מאמר "סוד העיבור לידה", ספר "פרי חכם - מאמרים" של בעל הסולם / עמ' 24
- לנשום רוח / מתוך מאמר רע"ד: "אחטא ואשוב" בספר דרגות הסולם א' של רב"ש / עמ' 25
- כדור הארץ מושך / דברי רב מתוך הרצאה (31.10.06) ב"בית קבלה לעם" / עמ' 26
- נתנה הארץ יבולה / מתוך אגרת ל"ז אגרות רב"ש / עמ' 27
- מטר על הארץ / משל של בעל הסולם מתוך ספר "פרי חכם - שיחות" (דף קכ"ו) / עמ' 28
- תיקון הטבע / מתוך מאמר תתכ"ב: "התמזגות הגוף", ספר דרגות הסולם ב' של רב"ש / עמ' 28
- מכונה מושלמת / דברי רב מתוך שיעור (15.12.06) על מאמר "השלום בעולם" / עמ' 30
- גלגל בחברה / מתוך מאמר "השלום בעולם", ספר "כתבי בעל הסולם" / עמ' 31
- הגוף יודע / מתוך "מאמר לסיום הזוהר" ספר "כתבי בעל הסולם" / עמ' 32
- גוף האומה / מתוך "האומה" של בעל הסולם / עמ' 33
- כוח הריבוי / מתוך מאמר "סוד העיבור לידה" ספר "פרי חכם - מאמרים" של בעל הסולם / עמ' 34
- החננוני מקיף / מתוך מאמר "השלום" של בעל הסולם / עמ' 35
- נפילת ערך / מתוך מאמר תמ"ב: "קחו מאתכם תרומה לה", ספר דרגות הסולם א' של רב"ש / עמ' 36
- מקבל המתנה / מתוך מאמר "מהו בעבודה חסד של אמת", ספר "שלבי הסולם" של רב"ש / עמ' 37
- מתנת חסד / משל של בעל הסולם מתוך מאמר "מתן תורה" / עמ' 38
- הכל נמדד לפי הפלי / משל של רב"ש מתוך ספר דרגות הסולם ב' מאמר תתנ"ו: "מעלת הקטן" / עמ' 40
- אבא עושה פלים / משל של בעל הסולם מתוך ספר "שמעתי", מאמר ל"ג: "ענין גורלות שהיה ביום כיפורים ואצל המן" / עמ' 41
- משל לכלי קטן / משל של בעל הסולם מתוך ספר "שמעתי", מאמר נ"ב: "אין עבירה מכבה מצווה" / עמ' 42

- נֶאֱמַן בֵּיתוֹ שֶׁל הָאֲדוֹן / משל של בעל הסולם מתוך "הקדמה לתלמוד עשר הספירות" (אות ק"ח) / עמ' 44
- קוֹל קוֹרֵא אֱלֹוֹ / משל של בעל הסולם מתוך ספר "שמעתי" מאמר רמ"א: "קראוהו בהיותו קרוב" / עמ' 46
- וְרַק הַגִּבּוֹרִים / משל של בעל הסולם מתוך "הקדמה לתלמוד עשר הספירות" (אות קל"ג) / עמ' 47
- הַהֲבִדֵל בֵּין קִנְיָה לְתִאֲוָה / מתוך מאמר קנ"ד: "ההבדל בין קנאה לתאוה", ספר דרגות הסולם א' של רב"ש / עמ' 50
- הַמִּידוֹת הַרְעוֹת / מתוך מאמר "השלום בעולם" של בעל הסולם / עמ' 51
- רוֹאֶה אֶת הַקּוֹלוֹת / מתוך מכתב של בעל הסולם, ספר "פרי חכם - איגרות קודש" (דף פ"ה) / עמ' 53
- רוֹפֵא חוֹלִים / משל של רב"ש מתוך ספר "שלבי הסולם", מאמר: "ההבדל בין חסד ואמת, לחסד שאינו אמת" / עמ' 54
- כּוֹחַ הַגְּבוּרָה / מתוך "הקדמת פנים מאירות ומסבירות" של בעל הסולם / עמ' 56
- מִכְבֵּשׁ הַהֲתַפְתְּחוֹת / דברי רב מתוך שיעור (21.10.03) על מאמר בספר "שלבי הסולם" / עמ' 58
- דֶּרֶךְ קִצְרָה וְדֶרֶךְ אֲרוּכָה / דברי רב מתוך הרצאה (24.7.07) ב"בית קבלה לעם" / עמ' 59
- לְמִקְוֵל תִּפְקִיד מִיּוֹחַד / דברי רב מתוך תוכנית הטלוויזיה "בוקר אור" / עמ' 60
- סִפְרֵי הַקְּבֵלָה / דברי רב מתוך שיעור תע"ס 13.10.06 / עמ' 61
- חוֹתֶמֶת הַמֶּלֶךְ / מתוך מכתב של בעל הסולם ספר "פרי חכם - איגרות קודש" (דף פ"ה) / עמ' 62
- אוֹת ב' הִיא "בְּרַכָּה" / מתוך "מאמר אותיות דרב המנונא סבא" (אות ל"ז) מ"הקדמת ספר הזוהר" בספר הזוהר / עמ' 63
- אוֹת א' - אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם / מתוך "מאמר אותיות דרב המנונא סבא" (אות ל"ח) מ"הקדמת ספר הזוהר" / עמ' 64
- בְּסוֹד אֶחָד יְחִיד וּמְיֻחָד / מתוך "הסתכלות פנימית" חלק א' (אות ב'), ספר "תלמוד עשר הספירות" / עמ' 66
- מִחְצַבַת הַנְּשֵׁמָה / מתוך "הסתכלות פנימית חלק א" (אות ג'), ספר "תלמוד עשר הספירות" חלק א' / עמ' 67
- עֲשֵׂרָה כִּיסוּיִים / מתוך "פתיחה לפירוש הסולם" של בעל הסולם (אות א', פרק "עשר ספירות") / עמ' 68
- מֵהוּ קוֹ אֲמֻצְעֵי / מתוך משל של רב"ש בספר דרגות הסולם ב' מאמר תקמ"ד: "קו אמצעי" / עמ' 69
- צֵעַר הַשְּׂכִינָה / מתוך מאמר קנ"ו: "צער השכינה", ספר דרגות הסולם א' של רב"ש / עמ' 70
- מִשַׁל לְבָן מֶלֶךְ גְּדוֹל / משל של בעל הסולם מתוך "הקדמה לספר פנים מאירות ומסבירות" / עמ' 71
- רֵאשׁ דְּאֲרִיךְ אֲנִפִּין / מתוך דברי רב בשיעור "תלמוד עשר הספירות" (13.10.06) / עמ' 73
- טַעַם הַמֶּן / מתוך "הסתכלות פנימית" חלק א' (אות ב'), ספר "תלמוד עשר הספירות" חלק א' / עמ' 74
- כְּתוּב בְּלִשׁוֹן הַזוֹהַר / מתוך ספר הזוהר פרשת "מקץ" (דף ס"ד) / עמ' 75
- טַעְמוֹ וְרֵאוֹ / דברי רב מתוך הרצאת (24.7.07) "בית קבלה לעם" / עמ' 76
- כְּלֵי לְשִׁפְעַע / משל של רב"ש מתוך ספר "דרגות הסולם" ב', מאמר תתנ"ו: "מעלת הקטן" / עמ' 77
- שְׁנֵי מִישׁוּרִים / דברי רב מתוך שיעור (29.09.06) על מאמר "שלבי הסולם" / עמ' 78
- סְגוּלַת הַטְּקֵסֵט / דברי רב מתוך הרצאה (01.01.08) ב"בית קבלה לעם" / עמ' 79

'פוקוס' על הבורא

דברי רב מתוך הרצאה (24.07.07) ב"בית קבלה לעם"

חוכמת הקבלה מכוונת את האדם,
איך לסובב את עצמו מבפנים
למצוא את הבורא.

כמו שמחפשים מטרה דרך עדשת מצלמה,
שמסובבים ימינה ושמאלה
ומחדדים את הראייה יותר ויותר,
עד שפתאום -
הופה!
רואים ברור.

כך האדם מקרב את עצמו לבורא
על ידי לימוד חוכמת הקבלה.

גלים רוֹחֲנִים

דברי רב מתוך הרצאה (24.07.07) ב"בית קבלה לעם"

הַעֲבֹדָה הַפְּנִימִית שֶׁל הָאָדָם,
הִיא לְסֵדֶר אֶת הַלֵּב,
אֶת הַחוּשִׁים,
כְּדֵי לְקַלוֹט אֶת הָעוֹלָם הָרוֹחֲנִי.

כְּמוֹ מְשֻׁדֵּר רֵדִיו,
שֶׁמְסוֹבְבִים בוֹ כַּפְתּוֹר,
וְתוֹפְסִים אֶת הַגֵּל בְּאֹוִיר.

כֵּן הָאָדָם מְסוֹבֵב אֶת עֲצָמוֹ
וּמִתְכַּוֵּנֵן יוֹתֵר וְיוֹתֵר נְכוֹן
לְתֵדֶר הָרוֹחֲנִי,
בְּפִעוּלוֹת הַנְּקָרְאוֹת "כְּוִנָּה".

עַד שֶׁפְּתֹאֹם
נִפְתַּח לוֹ מִיַּמַּד אַחֵר,
וּמִתְגַּלָּה לוֹ
הָעוֹלָם הָרוֹחֲנִי.

עוֹלָם קֶטָן

דברי רב מתוך שיעור (26.10.06) הקדמה לתע"ס

וְהוּא מִתְחִיל לְהִבִּין,
שְׁמוֹתָר לוֹ יוֹתֵר.

וְגַם הָעוֹלָם שֶׁרָאָה קוֹדֵם,
שֶׁהָיָה כְּמוֹ בּוּעָה קִטְנָה,
פְּתֹאֵם מִתְרַחֵב.

וְהוּא רוֹאֶה שֵׁשׁ רְחוּב,
וּמַעֲבֵר לְרְחוּב יֵשׁ עִיר,
וַיֵּשׁ כֹּל הָעוֹלָם
וְהוּא נִמְצָא עַל פְּנֵי כַּדּוּר הָאָרֶץ.

כֵּן, בְּאוֹתָהּ דְרֹךְ,
מִתְגַּלֶּה לְאָדָם
לְאֵט לְאֵט
חוֹכְמַת הַקְּבִלָּה.

לְיֶלֶד קֶטָן יֵשׁ עוֹלָם קֶטָן.

הוּא לֹא רוֹאֶה

וְלֹא מְשִׁיג

וְלֹא מִבִּין

שְׁקִיִּים עוֹלָם הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹל.

וְגַם בְּעוֹלָם הַקֶּטָן שָׁלוֹ,

אוֹמְרִים לוֹ,

שְׁחַלֵּק מִמֶּנּוּ שָׁלוֹ,

וְהַחֲלֵק הָאַחֵר, אָסוּר לוֹ.

אָבֵל כֹּל פְּעַם

הַגְּבוּלוֹת הָאֵלֶּה

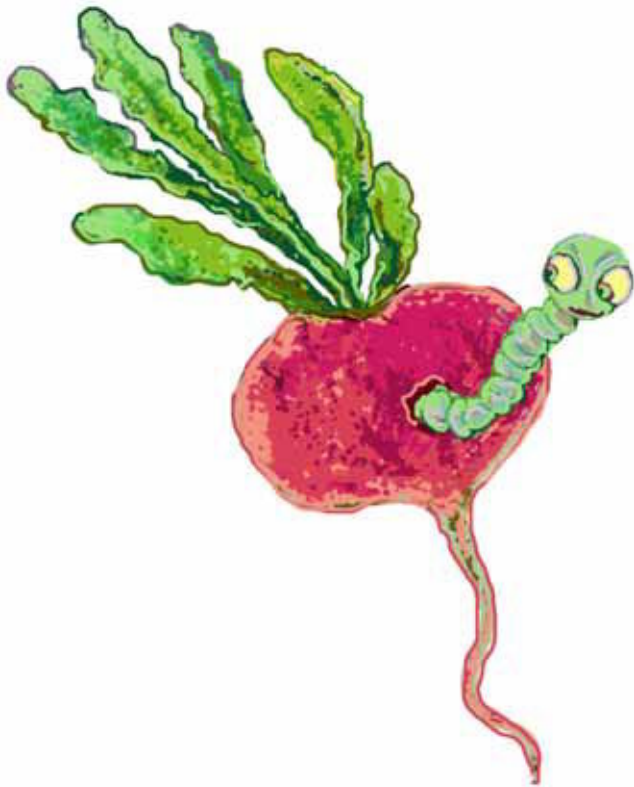
מִתְרַחֲבִים,

מִשַׁל הַתּוֹלְעַת בַּצָּנוֹן

מתוך "הקדמה לספר הזוהר" של בעל הסולם

הַתּוֹלְעַת שְׁנוֹלְדָה בְּתוֹךְ הַצָּנוֹן,
הִיא יוֹשֶׁבֶת שָׁם וְחוֹשֶׁבֶת,
שְׂכַל הָעוֹלָם
הוּא כָּל כֶּךָ מֵר,
וְכָל כֶּךָ חָשׂוּד,
וְכָל כֶּךָ קָטָן,
כְּמִידַת הַצָּנוֹן שֶׁהִיא נוֹלְדָה בּוֹ.

אָבֵל בְּרָגַע
שֶׁבִקְעָה אֶת קְלִיפַת הַצָּנוֹן,
וְחוֹטְפֶת מִבֶּט מִבְּחוּץ לַצָּנוֹן,
הִיא תִמְהָה וְאוֹמְרַת:
"אֲנִי חֲשַׁבְתִּי שְׂכַל הָעוֹלָם
הוּא כְּמִידַת הַצָּנוֹן שְׁנוֹלְדָתִי בּוֹ,
וְעַתָּה אֲנִי רוֹאָה לְפָנַי עוֹלָם
גָּדוֹל נְאוֹר אֲדִיר וְיָפָה לְהַפְלִיא".

אִירוֹן טָט בְּשָׁמַיִם

משל מתוך איגרת י"ט באיגרות רב"ש

עֲשָׂרָה אָנָשִׁים עוֹמְדִים
וְרוֹאִים אִירוֹן טָט מִרְחוֹק.
וְגוֹדְלוֹ שֶׁל הָאִירוֹן
נִרְאָה לְעֵינַי הָאָדָם
כְּמוֹ נִקּוּדָה קְטָנָה.

לְחֶלֶק מֵהָאָנָשִׁים יֵשׁ מְשַׁקֶּפֶת
הַמְגִדֶּלֶת אֶת הָאִירוֹן פִּי כְּמָה.
אֲלָא לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד
יֵשׁ מְשַׁקֶּפֶת אַחֲרָת -
לְאֶחָד שֶׁמְגִדֶּלֶת הַרְבֵּה,
וְלְאַחֵר שֶׁמְגִדֶּלֶת פְּחוֹת.

לְכֵן יוֹצֵא, שְׂאֶחָד רוֹאֵה
אִירוֹן בְּגוֹדֵל אַרְבָּעָה מֶטֶר,
וְשֵׁנִי אוֹמֵר שֶׁגוֹדְלוֹ שְׁלוֹשָׁה,
וְשְׁלִישִׁי טוֹעֵן שֶׁגוֹדְלוֹ רֶק שְׁנַי מֶטֶר,
וְכוֹלָם אוֹמְרִים אָמֶת עַל מָה שְׁרוֹאִים.

אָבֵל כֹּל הַשִּׁינוּיִים הָאֵלֶּה בֵּין הָאֶחָד לַשֵּׁנִי,
אֵינָם עוֹשִׂים אֵיזָה שִׁינוּי בְּאִירוֹן עֲצָמוֹ,
אֲלָא כֹּל הַשִּׁינוּיִים הֵם רֶק כְּלָפִי הָאָנָשִׁים
שֶׁמְסַתְּכָלִים עַל הָאִירוֹן.

כְּהוֹלֵךְ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ

משל של בעל הסולם מתוך מכתב (דף קכ"ו) בספר "פרי חכם - אגרות קודש"

אָדָם הוֹלֵךְ בְּאֵם הַדֶּרֶךְ,
וְרוֹאֶה גֵן נְחֻמָּד לְמִרְאָה,
וְשׁוֹמֵעַ קוֹל קוֹרָא מְכוּוֹן אֱלֹוִי
מִהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ הַגֵּן.

מְרוֹב הַתַּפְעָלוֹת עֵבֶר בְּקַפִּיצָה אַחַת אֶת הַגֶּדֶר
וְהֵנָּה הוּא בְּתוֹךְ הַגֵּן.
וּמִתוֹךְ הַתְּרַגְּשׁוֹתוֹ וְזִרְיָזוֹתוֹ
לֹא הִרְגִישׁ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ,
וְהַמֶּלֶךְ נִמְצָא בְּסִמּוֹךְ אֱלֹוִי וּמְטַיִל מְאַחוּרָיו.

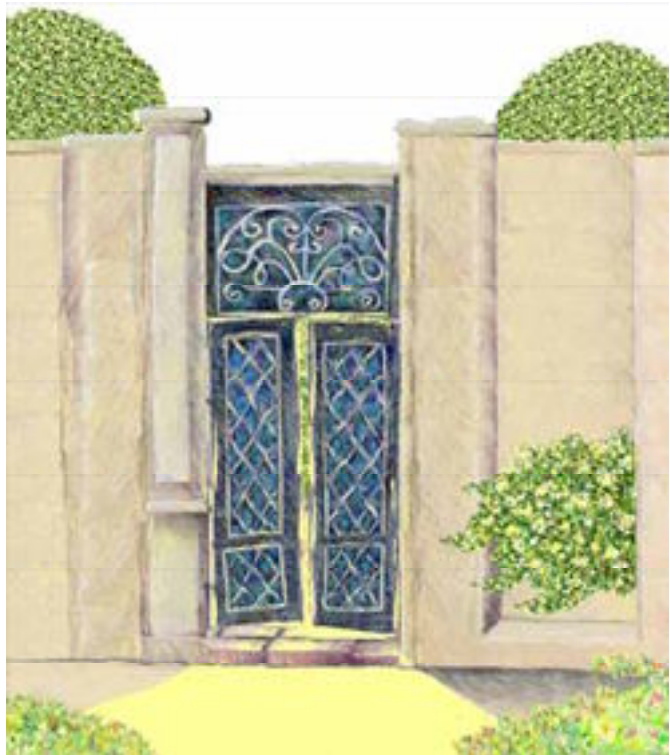
וְכֵן הוּא הוֹלֵךְ וּמוֹדָה וּמְשַׁבַּח אֶת הַמֶּלֶךְ בְּכָל כּוֹחוֹ
בְּכוּוֹנָה לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ לְקַבֵּל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.
וְהוּא אֵינוֹ מְרַגֵּשׁ כָּלֵל שֶׁהַמֶּלֶךְ מְצוּי לְיָדוֹ.
וּלְפָתַע הוּא מְחַזֵּיר פְּנָיו
וְרוֹאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ נִמְצָא לְיָדוֹ.

כְּמוֹבֵן שְׁלִשְׁעָתוֹ, גְּדֵלָה הַשְּׂמִיחָה מְאֹד.
וְהִתְחִיל לְטַיִל אַחֲרַי הַמֶּלֶךְ,
בְּהִלּוּל וְשִׁבַּח כְּפִי כּוֹחוֹ,
כִּי הַמֶּלֶךְ מִלְּפָנָיו וְהוּא אַחֲרַי הַמֶּלֶךְ.

וכה הולכים ומטיילים, עד מקום הפתח.
ונמצא האדם יוצא הפתח,
ושב אל מקומו כבתחילה,
והמלך נשאר בגן ונועל הפתח.

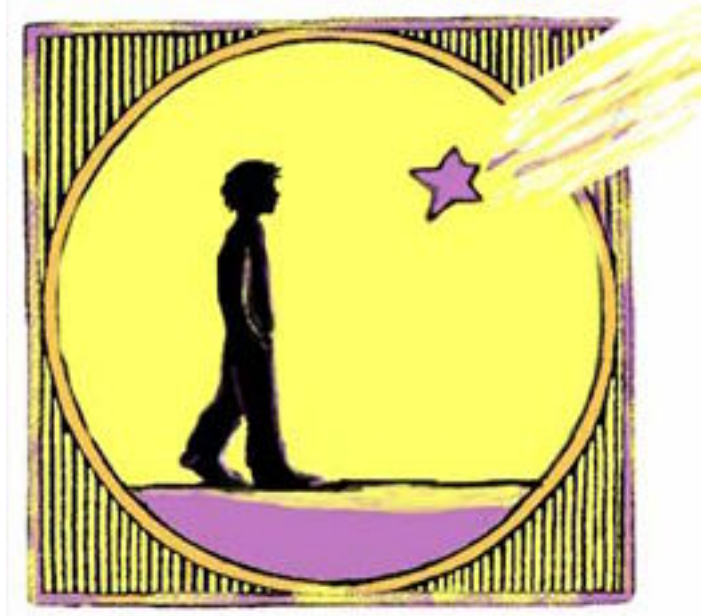
וכשמסתכל האדם שכבר נפרד הוא.
ואין המלך עמו,
הוא מתחיל לבקש פתח הגן לעומת שיצא,
באופן שהמלך יהיה מלפניו.

אבל אין פתח כזה כלל.
אלא לעומת שבא בפעם הראשונה
באופן שהוא מקדים את המלך.
והמלך היה מאחוריו מבלי שירגיש בזה.

נְקוּדָה שְׁבִיב

דברי רב מתוך שיעור (05.10.07) על מאמרי "שמעתי"

מִשָּׁךְ עֲשׂוֹת אֲלֵפֵי שָׁנִים
הָאָדָם עוֹבֵר אֶת הַתְּפִתְחוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה,

עַד שְׁפִתָּאוֹם
מִתְעוֹרְרֵת בּוֹ הַנְּקוּדָה שְׁבִיב,
אוֹתוֹ רְשִׁימוֹ הַנִּקְרָא
"חֶלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל".

וְאִזּוֹ הוּא מִתְחִיל לְשֹׂאֵל
"מִהוּ הַטַּעַם בְּחַיֵּי?"
וְלִהְיוֹתוֹקֵק לְמִשְׁהוֹ
מִעַל הָעוֹלָם הַזֶּה.

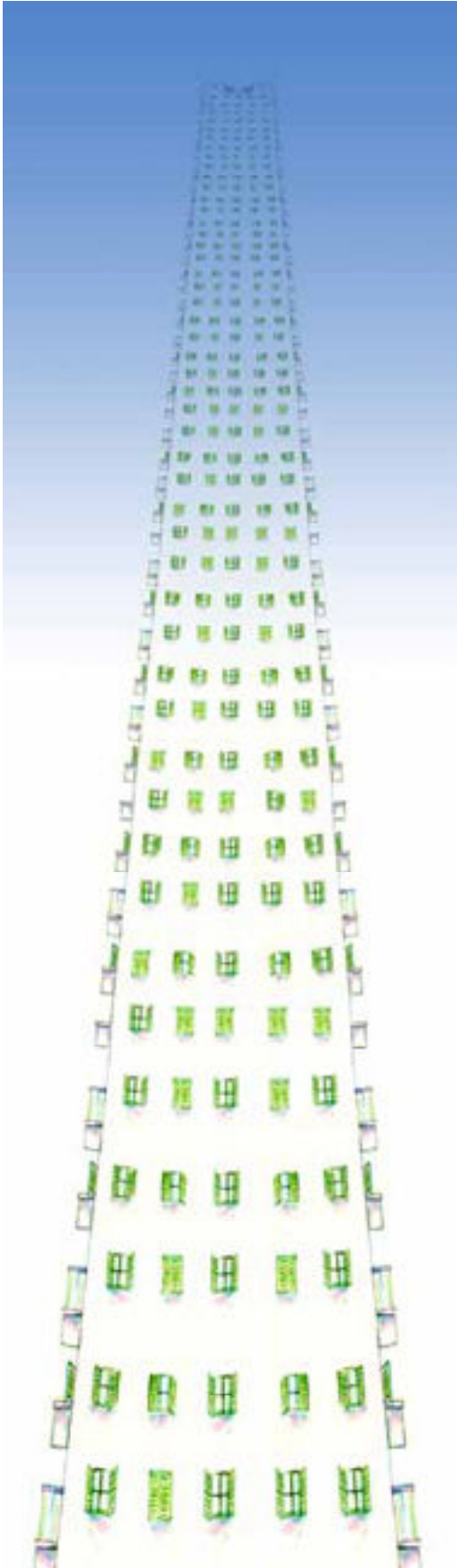
בְּנִין עִם מַעֲלִית

דברי רב מתוך שיעור (22.12.06) על מאמר "הערבות"

הַמְצִיאוֹת הֵיא מְבִנָּה קְבוּעַ
כְּמוֹ בְּנִין שֵׁשׁ בּוֹ
מָאָה עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ קוֹמוֹת,
עִם מַעֲלִית לְרִדָּת וְלַעֲלוֹת -
לַעֲלוֹת לְאֵן שְׂרוּצִים לַעֲלוֹת,
וְלְרִדָּת לְאֵן שִׁוְרָדִים.

וּמְלַבֵּד הָאָדָם עֲצָמוֹ
שׁוֹם דְּבָר לֹא מִשְׁתַּנָּה.
הוּא שֶׁמִּפְעִיל אֶת הַמַּעֲלִית,
אִם לַעֲלוֹת בְּבְנִין אוֹ לְרִדָּת.

הַמַּעֲלִית הַזֹּאת,
הֵיא הֵלֵב שְׁלֵנוֹ, תְּנַאֵי הֵלֵב.
וְהָאָדָם רַק צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ
אֵיךְ לַעֲלוֹת
וְלְרִצּוֹת לַעֲלוֹת.

מתגלה לחוץ

מתוך איגרת ל"ה אגרות רב"ש

בְּזִמְנֵי שֶׁהַלֵּב מִתְמַלֵּא
עִם הַתְּרַגְּשׁוֹת יוֹתֵר מִהַרְגִּילוֹת,
בֵּין שֶׁהַתְּרַגְּשׁוֹת בָּאָה מִדְּבָרִים טוֹבִים,
אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם שֶׁהַתְּרַגְּשׁוֹת בָּאָה מִדְּבָרִים רָעִים,
אֲזִי הַהִתְפַּעְלוֹת מִתְגַּלֶּה בַּחוּץ,
שְׂזָה כְּמוֹ כּוֹס שֶׁל מַיִם -
בְּזִמְנֵי שֶׁמִּתְמַלֵּא
יוֹצֵא לַחוּץ מֵהַכֶּלִי.
כְּמוֹ כֵּן הַדְּמְעוֹת,
שֶׁהֵן בְּחִינַת עוֹדָף, הַיּוֹצֵא לַחוּץ.

בִּירוֹר נְכוֹן

דברי רב מתוך שיעור (15.03.07) על מאמרי "שמעת"

על כל צַעַד וְשַׁעַל,
לְאֵן שְׁהָאָדָם לֹא פוֹנֶה,
הוא חַיִּיב לַעֲשׂוֹת בִּירוֹר.

וְהַבִּירוֹר שְׁלוֹ
הוא לְלַכֵּת מֵעַל הַרְגָּשׁ
וּמֵעַל הַשִּׁכּוֹל,
וּלְבַקֵּשׁ אֶת דַּעַת הָעֲלִיוֹן.

דַּעַת הָעֲלִיוֹן
נִקְרָא "אֲמוּנָה וְהַשְׁפָּעָה",
וְדַעַתוֹ שֶׁל הָאָדָם
היא "יְדִיעָה וְקִבְלָה".

יְהוָה בְּזוֹל

משל של רב"ש מתוך ספר דרגות הסולם א', מאמר נ"ה: "אמונתנו בספרים וסופרים"

אֲנִשִּׁי הָעִיר קִנּוּ יְהוָה
וְכוֹלֵם שְׂמֵחוֹ שָׁקֵנוּ יְהוָה בְּזוֹל בְּיֹתֵר,
וְאֶחָד מֵהֶם הִתְעוֹרַר בְּשִׂאָלָה
הָאֵם הַיְהוָה שָׁקֵנוּ הוּא אֲמִיתִי.

אָבֵל כָּל בְּנֵי הָעִיר אֵינָם מְבִינִים בְּיְהוָה לִמְיָם,
וְהִלְכוּ מִפְּנֵי זֶה לְאֶחָד סוֹחֵר מוֹמְקָה,
שִׁיגִיד לָהֶם הָאֵם הַיְהוָה אֲמִיתִי אוֹ מְזוֹנֵף.
וְשְׂמֵחוֹ בְּתִשׁוּבָתוֹ שֶׁהַיְהוָה אֲמִיתִי.

וְאֶחָד מֵהֶם הִתְעוֹרַר בְּשִׂאָלָה
שֶׁהֵם סוֹמְכִים עַל הַסּוֹחֵר
וְהָרִי אוֹלֵי הוּא רַמְאִי,
אֶלָּא הוּא עֲצָמוֹ רוֹצֵה לְלִמּוּד אֶת הַמְּקָצוּעַ
וּבְעֲצָמוֹ לְהִיּוֹת מוֹמְקָה.

וְאִז
הוּא לוֹמֵד -
וּמְצַלִּיחַ.

דִּינָר זָהָב

מתוך כתבי האר"י בספר "עץ חיים" (עמ' קכ"ט ענף ה')

רְצָה הַמֶּלֶךְ לְשַׁלּוֹחַ
סֶךְ גָּדוֹל שֶׁל דִּינָרֵי זָהָב
לְבָנוֹ לְמַדִּינַת הַיָּם,

וְהָיָה

כֹּל בְּנֵי מְדִינַתוֹ

גִּנְבִים וְרִמָּאִים

וְאִין לוֹ

שְׁלִיחַ נְאֻמָּן.

מָה עָשָׂה?

הֵלֵךְ וּפְרֵט

אֶת הַדִּינָרִים

לְפְרוֹטוֹת,

וְשִׁלַּחַם עַל יָדֵי

שְׁלִיחִים רַבִּים,

בְּאוֹפֵן

שֶׁלֹּא יִהְיֶה כְּדַאי לָהֶם

הַנָּאֵת הַחֲמָס,

שִׁיפְגְּמוּ בְּשִׁבְלָהּ

בְּכַבּוֹד הַמַּלְכוּת.

מִשַּׁל הָעֶבֶד וְהַשָּׂרִים

משל של בעל הסולם מתוך מכתב (דף כ"ה) מתוך ספר "פרי חכם - איגרות קודש"

מִשַּׁל לְמֶלֶךְ
שֶׁעֲבָדוֹ נָשָׂא חֵן בְּעֵינָיו
עַד שֶׁבִיקֵשׁ לְגַדְלוֹ
וּלְנִשְׂאוֹ עַל כָּל הַשָּׂרִים,
כִּי הִכִּיר בְּלִבּוֹ
אֶהָבָה נְאֻמָּה בַל-תְּמוּט.

אָבֵל אֵין זֶה מְנִימוּסֵי הַמַּלְכוּת
לְרוּמָם אָדָם לְרוּם הַמַּעֲלוֹת בְּפַעַם אַחַת,
וּבְלִי סִיבָה נִרְאִית לְעֵין.
אָלָא שְׁנִימוּסֵי הַמַּלְכוּת
לְגַלוֹת טַעְמוֹ לְעֵין כָּל
בְּחֻכְמָה עֲמוּקָה.

מָה עֲשֶׂה ?

הִפְקִיד אֶת הָעֶבֶד
לְשׁוּמֵר הַסֹּף עַל בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאָמַר לְשָׂר אֶחָד
חָכָם בְּחֻכְמַת הַבְּדַחְנוּת,
שִׁיתְחַפֵּשׂ וַיִּשִּׂים עֲצָמוֹ כְּמוֹרֵד בַּמַּלְכוּת,
וַיֵּצֵא לְמַלְחָמָה לְכַבוֹשׁ אֶת הַבַּיִת
בְּשַׁעֲהַ שְׂאִין אֲנָשֵׁי הַחֵיל מוֹכְנִים.

הַשֵּׁר עָשָׂה כְּמַצּוֹת הַמֶּלֶךְ,
וּבִתְחִבּוּלוֹת וּבְחִכְמָה גְּדוּלָה
שָׁם עָצְמוּ נֶלְחָם עַל בַּיִת הַמֶּלֶךְ.

וְהָעֶבֶד שׁוֹמֵר הַסֵּף
שָׁם נִפְשׁוּ בְּכַפּוֹ,
וּמִילֵט אֶת הַמֶּלֶךְ,
וְלֶחֶם נִגְדַּת הַשֵּׁר בְּגִבּוּרָה נִפְלְאָה
וּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּמָה,
עַד שֶׁנִּגְלָה לְעֵינַי כֹּל
אֶהְבֵּת לְבוֹ לַמֶּלֶךְ.

אֲזַי פָּשַׁט הַשֵּׁר לְבוּשׁוֹ,
וְנָעֲשָׂה שְׁחֹק גְּדוּל
(כִּי נֶלְחָם בְּעוֹז רוּחַ וּבְגִבּוּרָה רַבָּה
וְעַתָּה נֹכַח אֲשֶׁר דְּמִיוֹן וְלֹא מִמְשׁוֹת הָיָה כְּאֵן).

וביִּוְתֵר צָחֵקוּ
כַּאֲשֶׁר סִיפֵר הַשֵּׁר
עֲמֻקּוֹת הַדְּמִיוֹנוֹת מְאֻכְזָרִיוֹתוֹ
וּמְרוֹב הַפֶּחַד שְׂדִימָה לְעֵינָיו.
וְכֹל פָּרֵט וּפָרֵט
בְּמִלְחָמָה נוֹרָאָה זֹאת
הִיֵּתָה לְסַבֵּב שְׂחֹק וְשִׂמְחָה גְדוֹלָה.

אָבֵל עִם כָּל זֶה –
עֶבֶד הוּא!
וְאֵינוּ מְלוּמָד.
וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לְנִשְׂאוֹ
עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ?

חָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹ,
וְאָמַר לְאוֹתוֹ הַשֵּׁר
שֶׁהוּא מְחוּיָב לְהִתְחַפֵּשׂ
בְּלְבוּשֵׁי גִזְלָן וְרוֹצֵחַ,
וְיַעֲשֶׂה עִמּוֹ מִלְחָמָה כְּבוֹשָׁה.

כִּי יוֹדַע הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר בְּמִלְחָמָה הַשְּׂנִיָּה
יִגָּלֶה לוֹ חֻכְמָה נִפְלְאָה,
עַד שִׁיְהִיָּה רְאוּי
לְעִמּוֹד בְּרֹאשׁ כָּל הַשָּׂרִים.

על כן מינה את העבד
לממונה על אוצר המלכות.
ואותו השר התחפש הפעם
בלבוש אכזרי ורוצח.
ובא לבוז את גנזי המלך.

הממונה האומלל
נלחם עמו בכל עוז
ובמסירות נפש,
עד שנתמלאה הסאה.

אז פשט השר לבושו,
ונעשה שמחה גדולה
ושחוק עצום בהיכל המלך
עוד יותר מקודם.

כי מעשי תחבולות השר עד פרטיהם
מעוררים צחוק רב,
מחמת שעתה היה צריך השר
להתחכם יותר מלפנים,

כי עתה ידוע המנהג בעליל
שאין שום אכזר במדינת המלך,
וכל מיני האכזרים אך בדחנים המה,
עד שאותו השר בתחבולות עמוקות
סיגל לו כוח התהפכות לבגדי רשע.

לידת האנושות המאושרת (ההתחקות אחר הבריאה)

מתוך מאמר "סוד העיבור לידה", ספר "פרי חכם - מאמרים" של בעל הסולם

כל התפתחותנו בבריאה היא,
אינה אלא רק ההתחקות אחריה.
כי כל טעם ויופי הצבעים שאנו מתקנים ומחדשים,
אינם אלא התחקות אחר הצבעים מלאי הטעם
שאנו מוצאים אותם בפרחים.

וכן הנגר,
מאין הוא יודע לעשות שולחן בן ארבע רגלים,
אם לא שהתחקה אחר מלאכת הבורא
שעשה בריות עומדות על ארבע רגלים,
או מאין הוא יודע לשלב שני עצים זה בזה,
אם לא שהתחקה באברי הגוף המלוכדים זה בזה,
והלך ותיקן את עציו כדוגמתם.

וכן הולכים בני אדם,
מסתכלים ולומדים היטב
להבין את המציאות הערוכה לפנינו
בתכלית הטעם והיופי,

וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁמְבִינִים אוֹתָם,
הֵמָּה מִתְחַקִּים לַעֲשׂוֹת כְּדוֹגְמָתָם.
וְהַדּוֹגְמָה הַזֹּאת נַעֲשִׂית בְּסִיס לְדוֹגְמָא אַחֲרָת,
עַד שֶׁכֶּבֶר בָּרָא הָאָדָם עוֹלָם נְאֻה,
וּמְלֵא הַמְצָאוֹת.

מִתּוֹךְ הַסִּתְּפוּלוֹת בְּמִלְאֶת הַבְּרִיאָה,
בְּנוֹ אֲוִירוֹן עִם כְּנַפִּיִם כְּדוֹגְמַת הָעוֹף בְּעִלֵי הַכְּנַפִּיִם.
בְּנוֹ רָדִיּוֹ שֶׁקוֹלֵט גְּלִי קוֹל כְּדוֹגְמַת הָאוֹזְנִיִם.

בְּקִיצוֹר

כֹּל הַצְּלוֹחוֹתֵינוּ מוֹצֵעַת לְפָנֵינוּ בְּבְרִיאָה
וּבְמִצִּיאוֹת כִּמוֹ שֶׁהוּא,
וְלֹא חֶסֶר לָנוּ
אֶלָּא לְהִתְחַקֵּת אַחֲרֶיהָ
וְלַעֲשׂוֹת.

לידה רוחנית

מתוך מאמר "סוד העיבור לידה, ספר "פרי חכם - מאמרים" של בעל הסולם

כמו שיש לידה מצד בניין הגופים,
כן יש לידה על ידי חידוש הכוח הרוחני,
שהאדם בא לעולם התיקון.

בדומה לעובר הגשמי
שנולד מבטן אימו,
האדם בא מעולם חשון ומקולקל
בכל מיני לכוון ואי נעימות,
אל עולם נאור בכל השלמות -
לעולם התיקון.

כמו בגשמיות,
שהולד נופל לידיים אוהבות ונאמנות,
של אביו ואמו הדואגים לו,
ומבטיחים קיומו ובריאותו.

כך לאחר שהוכן לכל אחד
שישים ריבוא הדואגים לקיומו,
נושמים פולם יחד רוח חיים,
"כאיש אחד בלב אחד".

לְנִשּׁוּם רוּחַ

מתוך מאמר רע"ד: "אחטא ואשוב" בספר דריגות הסולם א' של רב"ש

אָנוּ רוּאִים,
שֶׁהָאָדָם מוֹכֵרָח תָּמִיד
לְנִשּׁוּם רוּחַ,
אֲחֶרֶת הוּא מְאַבֵּד אֶת חַיָּיו.

וְהָאִוִּיר הַזֶּה
הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת "רְצוּא וְשׁוֹב",
הַיְינוּ, לְאַחַר שֶׁהַכְּנִיס אֶת הָאִוִּיר לְתוֹךְ גּוּפוֹ,
הוּא מוֹכֵרָח לְהוֹצִיא אוֹ לְחוּץ,
וְתִיכֵף לְמִשׁוֹךְ אִוִּיר חֲדָשׁ.

וְהָאִוִּיר שֶׁהִמְשִׁיךְ מִקּוֹדֵם,
אֵינוֹ מוֹעִיל לוֹ, אֶלָּא לְשַׁעֲתוֹ.
וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִמְשִׁיךְ בְּקִיּוּמוֹ,
הוּא תִיכֵף מוֹכֵרָח לְהִמְשִׁיךְ אִוִּיר חֲדָשׁ.

כְּדוֹר הָאָרֶץ מוֹשֶׁךְ

דברי רב מתוך הרצאה (31.10.06) ב"בית קבלה לעם"

כֹּל חוֹמֵר הַבְּרִיאָה
הוּא רְצוֹן לְקַבֵּל,
רְצוֹן לְהֵנוֹת,
חוֹמֵר שְׂמוֹשֶׁךְ לְעֶצְמוֹ.

כְּדוֹר הָאָרֶץ מוֹשֶׁךְ,
פְּלוֹס מוֹשֶׁךְ אֶת הַמִּינוֹס,
כֹּל הַכּוֹחוֹת וְהַשְּׂדוֹת הַמְּגַנְטִיִּים,
הֵם כֹּל מִיָּנִי כּוֹחוֹת שֶׁל מְשִׁיכָה.

וְגַם הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלָנוּ
הִיא כּוֹחַ הַמוֹשֶׁךְ.
כִּי הָאָדָם
שְׂכוּלוֹ חוֹמֵר הַמוֹשֶׁךְ,
הוּא תְּמִיד רוֹצֶה,
רוֹצֶה לְמַלֵּא אֶת עֶצְמוֹ.

וְתְּמִיד בְּתַת הַכָּרְתוֹ
הוּא עוֹשֶׂה חֲשִׁבוֹנוֹת
מָה הִיא טוֹבְתוֹ -
אֵיךְ לְהִתְרַחֵק מִהַמְזִיק
וְאֵיךְ לְקַרֵּב אֶת הַמוֹעִיל.

נְתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ

מתוך כתבי רב"ש, חלק "אגרות", אגרת ט"ז

הָאָרֶץ נוֹתַנְת פִּירוֹת,
וּמְקַבֶּלֶת כּוֹחוֹת
מֵהַגֶּשֶׁם וּמֵהָרוּחַ וְהַשֶּׁמֶשׁ.

וְאִם חָסַר לָהּ אֵיזָה כּוֹחַ
מִמָּה שֶׁהִיא צָרִיכָה לְקַבֵּל,
אִז אֵינָה נוֹתַנְת
וְאֵינָה מְשַׁפֵּעַת
וְאֵינָה מוֹצִיאָה שׁוֹם יְצִירָה,
וְאִין הָאֲנָשִׁים יְכוֹלִים לֵהֲנוֹת מִמֶּנָּה.

אֶלָּא חָס וְשָׁלוֹם
יְכוֹלִים לְבוֹא לְיַדֵּי כְּלֵי מַחְמַת רָעָבוֹן,
אִם הָאֲדָמָה לֹא תִיתֵן אֶת יְבוּלָהּ.

אֶלָּא דְוֹקָא עַל יְדֵי זֶה
שֶׁהָאָדָם חוֹרֵשׁ וְזוֹרֵעַ וְקוֹצֵר וְעוֹמֵר וְכַדוֹמָה.
וְאִז הִיא גַם כֵּן מִתְנַהֶגֶת עִם הָאֲנָשִׁים בְּאוֹתָהּ מִיָּדָה -
אִם הָאָדָם מְשַׁמֵּשׁ לְהָאֲדָמָה,
כְּמוֹ כֵּן הָאֲדָמָה מְשַׁמֵּשֶׁת לְהָאָדָם.

מָטָר עַל הָאָרֶץ

משל של בעל הסולם מתוך ספר "פרי חכם - שיחות" (דף קכ"ו)

כְּמוֹ שְׂשׁוּלַח מָטָר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה,
וְאֲדָמָה אֵינָה מְסוּגֶלֶת לְהִרְגִישׁ
מִי שְׂשׁוּלַח אֵלֶיהָ אֶת הַמָּטָר,

בְּן הָאָדָם
אֵינוֹ מְסוּגָל לְהִרְגִישׁ בְּשׁוּם אוֹפֵן
מִי שְׂשַׁלַּח לוֹ אֶת הַמַּחְשָׁבָה,
כִּי לֹא יִרְגִישׁ בָּהּ
בְּטָרָם שֶׁהִיא בָּאָה
לְרִשׁוֹת מוֹחַ הַדִּמְיוֹן שְׁלוֹ.

וְכִיוֹן שֶׁנִּמְצְאָת בְּרִשׁוֹתוֹ,
נִרְאִית אֵלָיו כְּמוֹ חֶלֶק מֵעֶצֶם שְׁלוֹ.

תִּיקוֹן הַטֶּבַע

מתוך מאמר תתכ"ב: "התמזגות הגוף", ספר דרגות הסולם ב' של רב"ש

טֶבַע אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת.
אֲלֵא הָאָדָם יְכוּל לְשַׁמֵּשׂ עִם הַטֶּבַע
לְדַבְּרִים הַמְּבִיאִים תִּיקוֹן לְעוֹלָם.

כְּלוּמֵר, לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כָּל מִידָה וּמִידָה
לְדַבֵּר הַמְּבִיא תִיקוּן הָעוֹלָם.
וְלֹא חוֹרְבֵן הָעוֹלָם,
בְּדוּמָה לְדַבְרִים הַנוֹהֲגִים בְּעוֹלָם הַגִּשְׁמִי.

לְמַשָּׁל, יְדוּעַ שְׂאֵשׁ הוּא דָבָר מְזִיק,
שְׂאֵם יֵשׁ שְׂרִיפָה בְּאֵיזָה מְקוֹם,
הָאֵשׁ מְכַלָּה וְשׂוֹרְפֶת הֵן גּוֹפִים וְהֵן רְכוּשׁ.

אָבֵל יַחַד עִם זֶה
אִם מְשִׁתְּמָשִׁים עִם הָאֵשׁ בְּמְקוֹם הַצּוֹרֵךְ,
אִז אֵשׁ מְאִיר בְּלִילָה,
וְאֵשׁ מְחַמֵּם אֶת הַבַּיִת בַּחוּרְף,
וְאֵשׁ מְבַשֵּׁל,
וְכַדוּמָה.

רוֹאִים אָנוּ,
כִּי אֶפִּילוּ בְּדַבְרֵי הַמְּזִיק בְּיֹתֵר,
אִם מְשִׁתְּמָשִׁים עִימוּ בְּדֶרֶךְ הַתִּיקוּן,
הוּא מְבִיאוֹ
שְׁהָעוֹלָם יִיְהֵנוּ מֵהָאֵשׁ,
וְלֹא שְׁהָעוֹלָם יִבְרָחוּ מֵהָאֵשׁ.

מְכוּנָה מוֹשְׁלֶמֶת

דברי רב מתוך שיעור (15.12.06) על מאמר "השלום בעולם"

לְאָדָם יְכוּל לְהִיּוֹת טוֹב,
רַק בְּתִנְאֵי שֶׁהוּא מְקוֹשֵׁר
עִם כָּל הַמְכוּנָה.

בְּמִידָה שֶׁהוּא לֹא מְקוֹשֵׁר אֵלֶיהָ,
הוּא לֹא נִיזוֹן מִשְׁלִימוֹת הַמְכוּנָה.

הַמְכוּנָה מוֹשְׁלֶמֶת,
כִּי פוֹעֵל בָּהּ חוֹק שֶׁל הַשְּׁפָעָה חְלוּטָה.
וְהָאָדָם צָרִיךְ לְהִתְכַּלֵּל בַּחוֹק הַזֶּה,
כְּחֶלֶק בְּלִתֵּי נִפְרָד מֵאוֹתָהּ הַמְכוּנָה.

גִּלְגַּל בַּחֲבֵרָה

מתוך מאמר "השלוש בעולם" מספר "כתבי בעל הסולם"

הָאָדָם נִבְרָא
לְחַיּוֹת חַיֵּי חֲבֵרָה.
וְכָל יָחִיד וְיָחִיד בַּחֲבֵרָה,
הוּא כְּמוֹ גִּלְגַּל אֶחָד,
הַמְּלוּכָד עִם גִּלְגָּלִים מְסֻפָּר,
הַמוֹתְנִים בַּמְּכוּנָה הָאֶחָת.

הַגִּלְגַּל הַיָּחִיד
אֵין לוֹ חֲרוּת שֶׁל תְּנוּעָה
בְּעֶרְךָ יַחֲדָתוֹ לְפִי עֲצָמוֹ,
אֶלָּא נִמְשָׁךְ
עִם תְּנוּעַת כָּלֵל הַגִּלְגָּלִים,
בְּכִיוּן יְדוּעַ,
לְהַכְשִׁיר אֶת הַמְּכוּנָה
לְתַפְקִידָה הַכְּלָלִי.

וְאִם יֵאָרֶע אֵיזָה קְלָקוּל בַּגִּלְגַּל
אֵין הַקְּלָקוּל נִעְרָךְ וְנִבְחָן
כְּלַפֵּי יַחֲדוּתוֹ שֶׁל הַגִּלְגַּל עֲצָמוֹ,
אֶלָּא שֶׁנִּעְרָךְ
לְפִי תַפְקִידוֹ וְשִׁירוּתוֹ
כְּלַפֵּי כָּלֵל הַמְּכוּנָה.

הגוף יודע

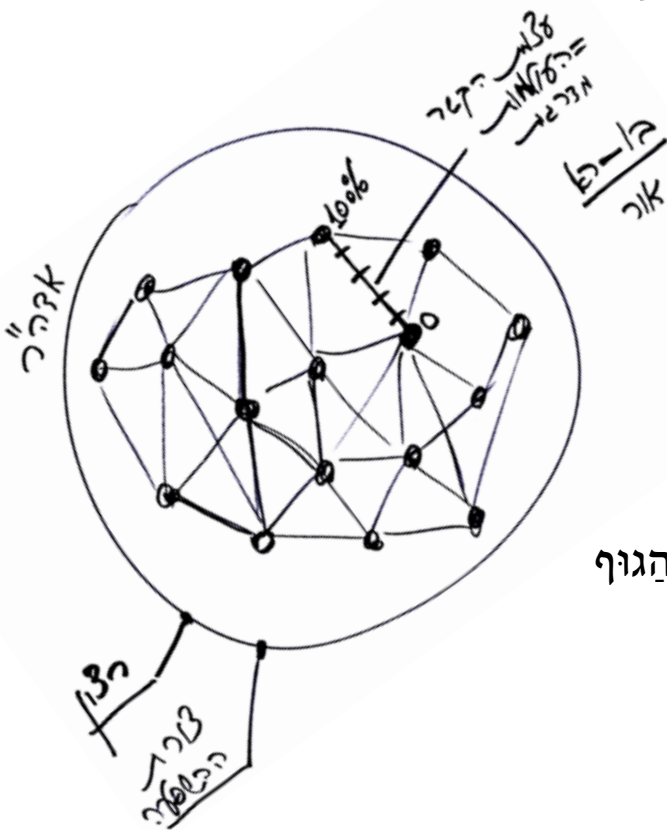
מתוך "מאמר לסיום הזוהר", ספר "כתבי בעל הסולם"

אם כָּלֵלוֹת הַגּוּף חוֹשֵׁב,
שְׂאִיבֵר אֶחָד מִמֶּנּוּ יִשְׁמָשׁוּ וַיַּעֲנֵג אוֹתוֹ,
מִיָּד אוֹתוֹ הָאִיבֵר יוֹדֵעַ מַחְשְׁבָתוֹ,
וּמִמְצִיא לוֹ הַתַּעֲנוּג שְׁחוֹשֵׁב.

וְכֵן אִם אֵיזָה אִיבֵר חוֹשֵׁב וּמְרַגֵּשׁ,
שֶׁצָּר לוֹ הַמָּקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא בוֹ,
מִיָּד יוֹדֵעַ כָּלֵלוֹת הַגּוּף מַחְשְׁבָתוֹ וְהַרְגָּשָׁתוֹ
וּמַעֲבִירוֹ לַמָּקוֹם הַנּוֹחַ לוֹ.

אִמָּנָם אִם קָרָה
וְאֵיזָה אִיבֵר נֶחֱתֵךְ מִן הַגּוּף,
אֲזַי הֵם נַעֲשִׂים לְשִׁתֵּי רְשׁוּיֹת נִפְרָדוֹת
וּכְלָלוֹת הַגּוּף כְּבָר אֵינּוּ יוֹדֵעַ צָרְכָיו
שֶׁל אוֹתוֹ הָאִיבֵר הַנִּפְרָד.
וְהָאִיבֵר אֵינּוּ יוֹדֵעַ עוֹד מַחְשְׁבוֹתָיו שֶׁל הַגּוּף
שְׂיֻכַּל לְשִׁמֵּשׁ אוֹתוֹ וּלְהוֹעִיל לוֹ.

וְאִם יָבֹא הַרוּפָא
וַיַּחֲבֵר אֶת הָאִיבֵר לַגּוּף כְּמִקּוּדָם,
לְכוּ, הִנֵּה חוֹזֵר הָאִיבֵר לְדַעַת מַחְשְׁבוֹתָיו
וּצָרְכָיו שֶׁל כָּלֵלוֹת הַגּוּף,
וּכְלָלוֹת הַגּוּף חוֹזֵר לְדַעַת צָרְכָיו שֶׁל הָאִיבֵר.

שרטוט רב מתוך שיעור בוקר 15.01.08

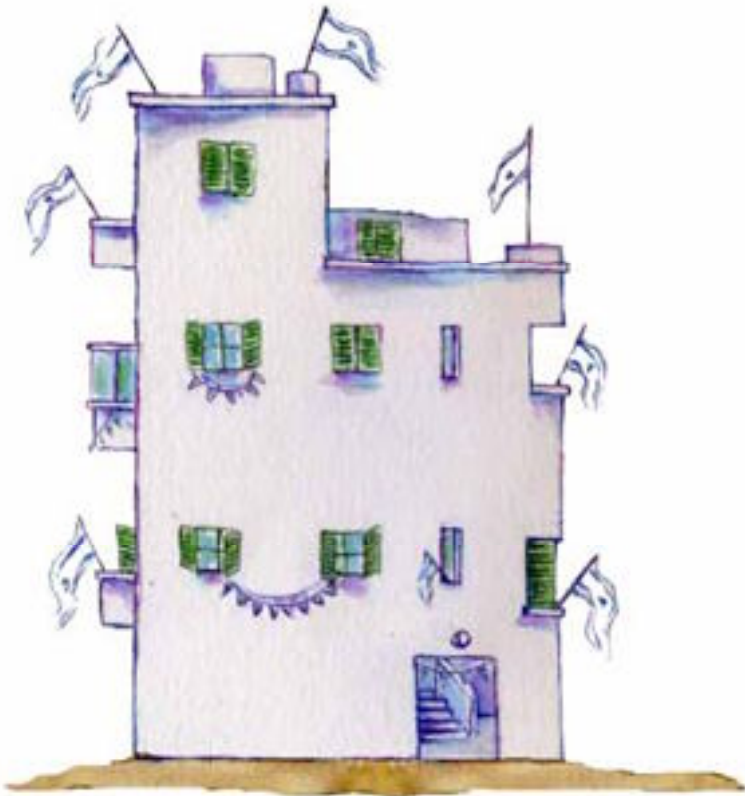

גוף האומה

מתוך מאמר "האומה" של בעל הסולם

כְּמוֹ שֶׁגּוֹף כָּל אָדָם יְחִיד,
מְחויֵב שְׂיִמָּצָא בְּתוֹכוֹ
הַרְמוֹנִיָּה מְלֵאָה בֵּין אֵיבָרָיו:

הַעֵינָיִים רוֹאוֹת,
וְהַמוֹחַ נֶעְזֵר עַל יְדֵיהֶן לְחָשׁוֹב וּלְיִיעָץ,
אֲשֶׁר אֵז הַיְדֵיִים עוֹבְדוֹת אוֹ לוֹחֲמוֹת,
וְהַרְגָּלִים הוֹלְכוֹת,
וְכַדּוֹמָה,
שְׂכָל אֶחָד עַל מְשִׁמְרָתוֹ
עוֹמֵד וּמְחַכֶּה לְתַפְקִידוֹ,

בֵּן הָאֵיבָרִים הַמְהוּוִים אֶת גּוֹף הָאוּמָה:
הַיּוֹעֲצִים, הַמְעַבְדִּים, הַעוֹבְדִים, הַמוֹבִילִים וְכַדּוֹמָה,
צָרִיכִים לְפַעוֹל בְּיַנְיָהֶם מִתּוֹךְ הַרְמוֹנִיָּה מְלֵאָה.
זֶה הַכְּרַחֵי לַחַיִּים הַנּוֹרְמָאֲלִיִּים שֶׁל הָאוּמָה
וּלְקִיוְמָה הַבְּטוּחַ.

כוח הריבוי

מתוך מאמר "סוד העיבור לידה" מספר "פרי חכם - מאמרים" של בעל הסולם

כל כוח הריבוי
שיש בעולם,
הוא כוח רוחני
נפלא במינו,

ולפיכך, כל קלל -
מוטעם ומשובח,
כי בא מהכוח הרוחני,
וכל פרט -
מגונה ושפל.

וההבדל הזה
הוא ניכר
בין האדם האנוכי
לבין האדם המסור לעמו.

וכך המושפל הראשון הוא,
שהאדם המסור לעמו,
יותר חשוב מהאדם המסור לעירו.
והאדם המסור לעולם
יותר חשוב מהמסור לעמו.

הַחֲנוּנֵי מְקִיף

מתוך מאמר "השלום" של בעל הסולם

הַכֹּל נִתּוֹן בְּעִרְבּוֹן
וּמְצוּדָה פְּרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים.

הַחֲנוּת פְּתוּחָה וְהַחֲנוּנֵי מְקִיף,
וְהַפְּנֵקֶס פְּתוּחַ וְהִיד כּוֹתֶבֶת,
וְכָל הָרוּצָה לְלוֹת יָבוא וְיִלְוֶה,

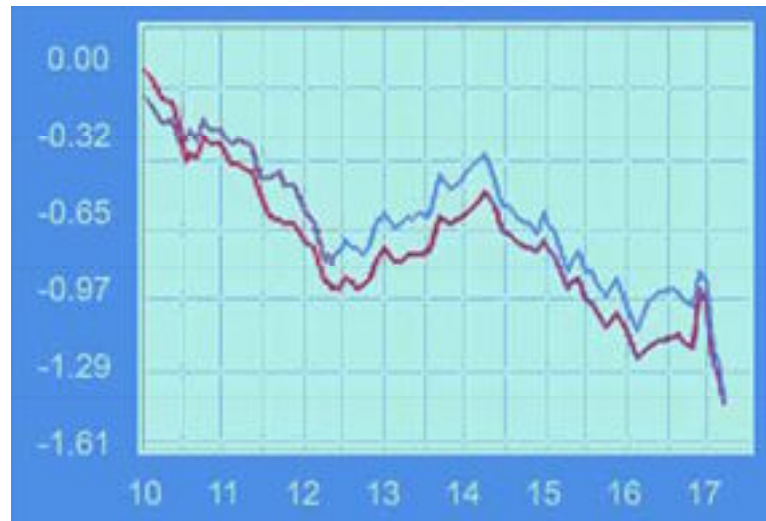
וְהַגְּבָאִים מְחַזְרִים תְּדִיר בְּכָל יוֹם
וְנִפְרָעִין מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ
וְשָׁלֵא מִדַּעְתּוֹ,
וְיֵשׁ לָהֶם עַל מַה שְּׂיִסְמוּכוּ,
וְהִדִּין דִּין אָמֶת
וְהַכֹּל מִתּוֹקֵן לְסַעוּדָה.

נפילת ערך

מתוך מאמר תמ"ב: "קחו מאתכם תרומה לה", מספר דרגות הסולם א' של רב"ש

בעניין נפילה בגשמיות,
הנה אנו רואים לפעמים
שמתפרסם,
שהזהב נפל בעולם,
שפירוש שנפל מערכו,
ואינו כל כך חשוב
כמו שהיה צריך להיות.

כמו כן ברוחניות,
אם הרוחניות אין לה
הערך כמו שצריך להיות,
אז לא משלמים עבורה
את התשלום הדרוש.

מְקַבֵּל הַמִּתְנָה

מתוך מאמר של רב"ש "מהו בעבודה 'חסד של אמת' מספר "שלבי הסולם"

דְּרֹךְ הָעוֹלָם הוּא,
אִם מְקַבֵּל הַמִּתְנָה
מְשַׁבַּח אֶת הַמִּתְנָה
שְׂקִיבֵל מְחַבְּרוֹ,
חֲבֵרוֹ יוֹתֵר נֶהְנֶה.

וְאִם מְקַבֵּל הַמִּתְנָה אוֹמֵר לוֹ:
"הַמִּתְנָה שְׁנַתַּת לִי,
אֵין לִי כֹךְ צוֹרֵךְ בָּהּ",
בְּטַח חֲבֵרוֹ אֵינוֹ נֶהְנֶה מְזֶה,
אֶלָּא לְהִיפֹךְ.

עַד כַּמָּה שְׂמֵקַבֵּל הַמִּתְנָה
מְרַגֵּשׁ בְּצוֹרֵךְ הַמִּתְנָה,
אִז הַנּוֹתֵן יוֹתֵר נֶהְנֶה.
וְזֶה מִתְבַּטָּא בְּשִׁיעוֹר הַתּוֹדָה
שְׁנוֹתֵן הַמְקַבֵּל לְהַנּוֹתֵן.

לְכוּ, עַד כַּמָּה שְׂהֶאָדָם
יוֹתֵר מְשַׁתְּדֵל לְהַנּוֹת,
מֵהַטּוֹב וְהַעוֹנֵג שְׂהַבּוֹרָא נָתַן לוֹ,
יֵשׁ יוֹתֵר נַחַת רוּחַ לְמַעֲלָה,
מִכֵּךְ שֶׂהוּא יוֹתֵר נֶהְנֶה.

מתנת חסד

משל מתוך מאמר "מתן תורה" של בעל הסולם

עשיר אחד קרא לאדם מן השוק
והאכילהו והשקהו
והעניק לו מכסף וזהב וכל חמדה יום יום,
ובכל יום מרובים היו מתנותיו על הקודם לו
וכן היה מוסיף והולך,

לבסוף שאלהו העשיר:
"אמור לי,

האם כבר נתמלאו כל משאלותיך?"

וענהו:

"עדיין לא נתמלאו כל מבוקשי,

כי מה טוב ומה נעים היה לי

אילו כל הרכוש והחמודות הללו

הגיעוני על ידי עסקי עצמי,

כמו שהגיעו אליך,

ולא להיות מקבל מתנת ידך בחסד".

ויאמר לו העשיר:

"אם כן לא נברא עוד איש

שיוכל למלאות משאלותיך".

הכל נמדד לפי הכלי

מתוך משל של רב"ש, ספר דרגות הסולם ב' מאמר תתנ"ו: "מעלת הקטן"

אב שנותן לבנו הקטן
גרוש אחד בכל יום.

אם מתעוררת בו
מידת האהבה לבנו,
ורוצה לעשות לו טובה,
ולתת לו חמישה גרוש,

אזי הקטן שרואה,
שהיום קיבל מאביו מתנה יותר גדולה,
בטח הוא מתפעל ורוצה לתת לאביו
שבח והודיה על זה.

אבל אחר כך
אם אביו רוצה לתת לו גרוש אחד כרגיל,
אזי הבן מתמלא חמה על אביו,
על הגירעון שקיבל עכשיו.

ונמצא, שהעודף שקיבל אתמול,
לא היה די להוסיף לו התקרבות,
אלא על ידי ריבוי הטוב נתרחק מאביו,
מטעם שאצלו האב מחויב,
וצריך כל יום להוסיף.

אָבא עוֹשֶׂה כְּלִים

משל של בעל הסולם מתוך ספר "שמעתי", מאמר ל"ג: "ענין גורלות שהיה ביום כיפורים, ואצל המן"

וְזֶה דוֹמָה לְאָדָם,
שְׂאוּמָנוּתוֹ לַעֲשׂוֹת כַּדִּים וְכֵלִים מְאֻדָּמָה,
שְׁעִבּוּדָתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּלֵי חָרָס.

וְהַסֵּדֵר הוּא,
שְׁטָרֶם כֹּל הוּא עוֹשֶׂה כַּדוּרִים עֲגוּלִים מִחֶמֶר,
וְאַחַר כֵּן הוּא חוֹקֵק וְעוֹשֶׂה חוּרִים בְּהַכַּדוּרִים.

וּכְשֶׁהֵבֵן הַקֶּטָן רוֹאֶה
מֵה שְׂאָבִיו עוֹשֶׂה,
הוּא צוֹעֵק:
"אָבא, מִדּוּעַ אַתָּה מְקַלְקֵל אֶת הַכַּדוּרִים?"

וְהֵבֵן אֵינוֹ מֵבִין,
שְׁעִיקָר כְּוֹנְתוֹ שֶׁל הָאָב הוּא הַחוּרִים,
שֶׁרַק הַחוּרִים מְסוּגָלִים לְהִיּוֹת כְּלֵי קִבְלָה.
וְהֵבֵן רוֹצֵה דוֹקָא לְסַתּוֹם אֶת הַחוּרִים,
מֵה שֶׁהָאָב עֹשֶׂה בְּהַכַּדוּרִים.

מִשַׁל לְכָלִי קָטָן

משל של בעל הסולם מתוך ספר "שמעתי", מאמר נ"ב: "אין עבירה מכבה מצווה"

אָדָם שְׁרוּצָה לְתֵת לְחֻבֵירוֹ
חֲבִית גְּדוֹלָה מְלֵאָה עִם יַיִן,
וְאֵין לְחֻבֵירוֹ אֶלָּא כּוֹס קָטָן,
מָה הוּא עוֹשֶׂה?

הוּא נוֹתֵן לוֹ יַיִן לְתוֹךְ הַכּוֹס הַזֶּה,
וְהַחֲבֵר מוֹלִיךְ אֶת הַכּוֹס הַבֵּיתָה
וְשׁוֹפֵךְ שָׁם,

וְאַחַר כֵּן הוּא מִתְחִיל מִחֲדָשׁ לְלַכֵּת עִם הַכּוֹס,
וּמִמֶּלֶא עוֹד הַפַּעַם עִם יַיִן
וְהוֹלֵךְ עוֹד הַפַּעַם לְבֵיתוֹ,
עַד שֶׁמִּקְבֵּל אֶת כָּל חֲבִיּוֹת הַיַּיִן.

וְשָׁמַעְתִּי עוֹד מִשַׁל,
עַל ב' חֲבָרִים,
שֶׁאֶחָד נִהְיָה מֶלֶךְ,
וְהַשֵּׁנִי הָיָה עֲנִי וְאֶבְיוֹן,
וְשָׁמַע שֶׁחֻבֵירוֹ נֶעֱשֶׂה מֶלֶךְ.

אִז הָעֲנִי הֵלַךְ לְחֻבֵירוֹ הַמֶּלֶךְ,
וְסִיפֵר לוֹ עַל מַצְבוֹ הָרַע,
אִז הַמֶּלֶךְ נָתַן לוֹ מִכֶּתֶב לְשֵׁר הָאוֹצָר,

שְׁבַמְשַׁךְ שְׁעֵתִיִּים,
הוא יִקְבֵּל כֶּסֶף כַּמָּה שְׂרוּצָה.

וְהֵעֲנִי בָּא לְבֵית הָאוֹצָר עִם הַקּוֹפֵסָא הַקְּטָנָה,
וְנִכְנָס וּמִילָא אֶת הַקּוֹפֵסָא הַקְּטָנָה עִם כֶּסֶף.
כְּשִׁיצָא, הִפְקִיד נָתַן לוֹ בְּעִיטָה בְּקוֹפֵסָא,
וְכֹל הַכֶּסֶף נָפַל לְאַרְץ,

וְכךָ הָיָה חוֹזֵר חֲלִילָה,
וְהֵעֲנִי הָיָה בּוֹכָה,
לָמָּה הוּא עוֹשֶׂה לוֹ כֵּן,

וּלְבַסּוֹף אָמַר לוֹ הַפְּקִיד:
"כֹּל הַכֶּסֶף שֶׁלְקַחְתָּ כֹּל הַזְּמַן
שֶׁלָּךְ הוּא,
וְאַתָּה תִּיקַח הַכֹּל.

כִּי לֹא הָיוּ לָךְ כִּלִּים
לְקַחַת אֶת הַכֶּסֶף
שִׁיִּסְפִּיק לָךְ מִהָאוֹצָר",
לְכֵן עָשָׂה תַחֲבוּלָה כְּזֹאת.

נְאֻמַן בֵּיתוֹ שֶׁל הָאָדוֹן

משל של בעל הסולם מתוך "הקדמה לתלמוד עשר הספירות" (אות ק"ח)

מַעֲשֵׂה שְׁמִסְפֵּר הָעוֹלָם,
עַל יְהוּדֵי נְאֻמַן בֵּית
אֶצֶל אָדוֹן אֶחָד,
שֶׁהָיָה הָאָדוֹן אוֹהֵבוֹ כְּנַפְשׁוֹ.

וְקָרָה פְּעַם,
שֶׁהָאָדוֹן נָסַע לְדַרְכּוֹ,
וְהִנִּיחַ עֲסָקְיוֹ בְּיַד מְמַלֵּא מְקוֹמוֹ,
וְהָאִישׁ הַזֶּה הָיָה שׁוֹנֵא יִשְׂרָאֵל.

מָה עָשָׂה,
נָטַל לְיְהוּדֵי וְהִלְקָה אוֹתוֹ חֲמֵשׁ מִכּוֹת,
בְּפִרְהָסִיָּא לְעֵינַי כּוֹלָם,
כְּדֵי לְהַשְׁפִּילוֹ הַיֵּטֵב.

וְכַאֲשֶׁר חָזַר הָאָדוֹן,
הִלַּךְ אֵלָיו הַיְהוּדִי,
וְסִיפֵר לוֹ כֹּל שֶׁקָּרָה לוֹ.
וַיִּיחַר אָפוֹ מְאוֹד.

וַיִּקְרָא לְמְמַלֵּא הַמְּקוֹם,
וַיְצַוֵּהוּ לְתַתּ לְיְהוּדֵי תִיכּוֹף עַל יָד,
אֶלְף אָדוּמִים בְּעַד כֹּל מִכָּה שֶׁהִלְקָהוּ.
נָטַלֵם הַיְהוּדִי וְשָׁב לְבֵיתוֹ.

מְצָאָה אֹתוֹ אֲשֶׁתוֹ בּוֹכָה.
אָמְרָה לוֹ בַּחֲרָדָה רַבָּה:
"מָה קָרָה לָךְ עִם הָאָדוֹן?"
סִפְּרָה לָהּ.

אָמְרָה לוֹ:
"אִם כֵּךְ לָמָּה אַתָּה בּוֹכָה?"
אָמַר לָהּ: "אֲנִי בּוֹכָה
מִשׁוּם שֶׁלֹּא הִלְקָה לִי
אֶלָּא חֲמֵשׁ מִכּוֹת,

וְהִלּוֹאִי הָיָה נוֹתֵן לִי
לְכָל הַפְּחוֹת עֶשֶׂר מִכּוֹת,
כִּי עָתָה הָיוּ לִי
עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אָדוּמִים".

קול קורא אליו

משל של בעל הסולם מתוך ספר "שמעתי" מאמר רמ"א: "קראוהו בהיותו קרוב"

אָדָם שְׁתוּעָה בְּיַעַר עֲבוֹת,
אִם אֵינוּ רוֹאֶה שׁוֹם מוֹצָא לְצֵאת מִמֶּנּוּ
וְלִהְגִיעַ לְמָקוֹם יָשׁוּב,
אֲזִי הוּא נִשְׁאָר מִיּוֹאֵשׁ
וְאֵין חוֹשֵׁב אֶף פֶּעַם לְחַזֵּר לְבֵיתוֹ.

וּבְשָׁעָה שְׁרוּאָה מִרְחוֹק אֵיזָה אִישׁ,
אוֹ שׁוֹמֵעַ אֵיזָה קוֹל שֶׁל אָדָם,
תֵּיכֵף יִתְעוֹרֵר בּוֹ הַרְצוֹן וְהַחֶשֶׁק לְחַזֵּר לְמִקְוֵרוֹ,
וּמִתְחִיל לְצַעֲוֹק וּלְבַקֵּשׁ מִמִּישָׁהוּ שֶׁיָּבֹא וַיִּצִילוֹ.

כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁהוּא תוֹעָה בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב
וְנִכְנָס לְמָקוֹם רַע,
וְכִבֵּר הַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְחַיִּית
בֵּין הַחַיִּוֹת הַרְעוּת,
אִם שׁוֹמֵעַ אֶת הַקוֹל קוֹרֵא אֵלָיו,
אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה.
כִּי זֶהוּ קוֹל ה' וְלֹא קוֹל שֶׁל עֲצָמוֹ.

לְכֵן ה' שְׁרוּצָה לְהוֹצִיאֵנוּ מִסְבְּכֵי הַיַּעַר,
הוּא מִרְאֶה לָנוּ אֵיזָה אֹר מִרְחוֹק.
וְאֲזִי הָאָדָם מְאֻסָּף וּמְקַבֵּץ אֶת שְׂאֲרֵית כּוֹחוֹ
לְלַכֵּת בְּשִׁבִיל שֶׁהָאֹר מִתְרָאֶה אֵלָיו, בְּכַדִּי לְהַשִּׁיגוֹ.

וְרַק הַגִּיבוּרִים (הַרְצִים לְהַר הַמֶּלֶךְ)

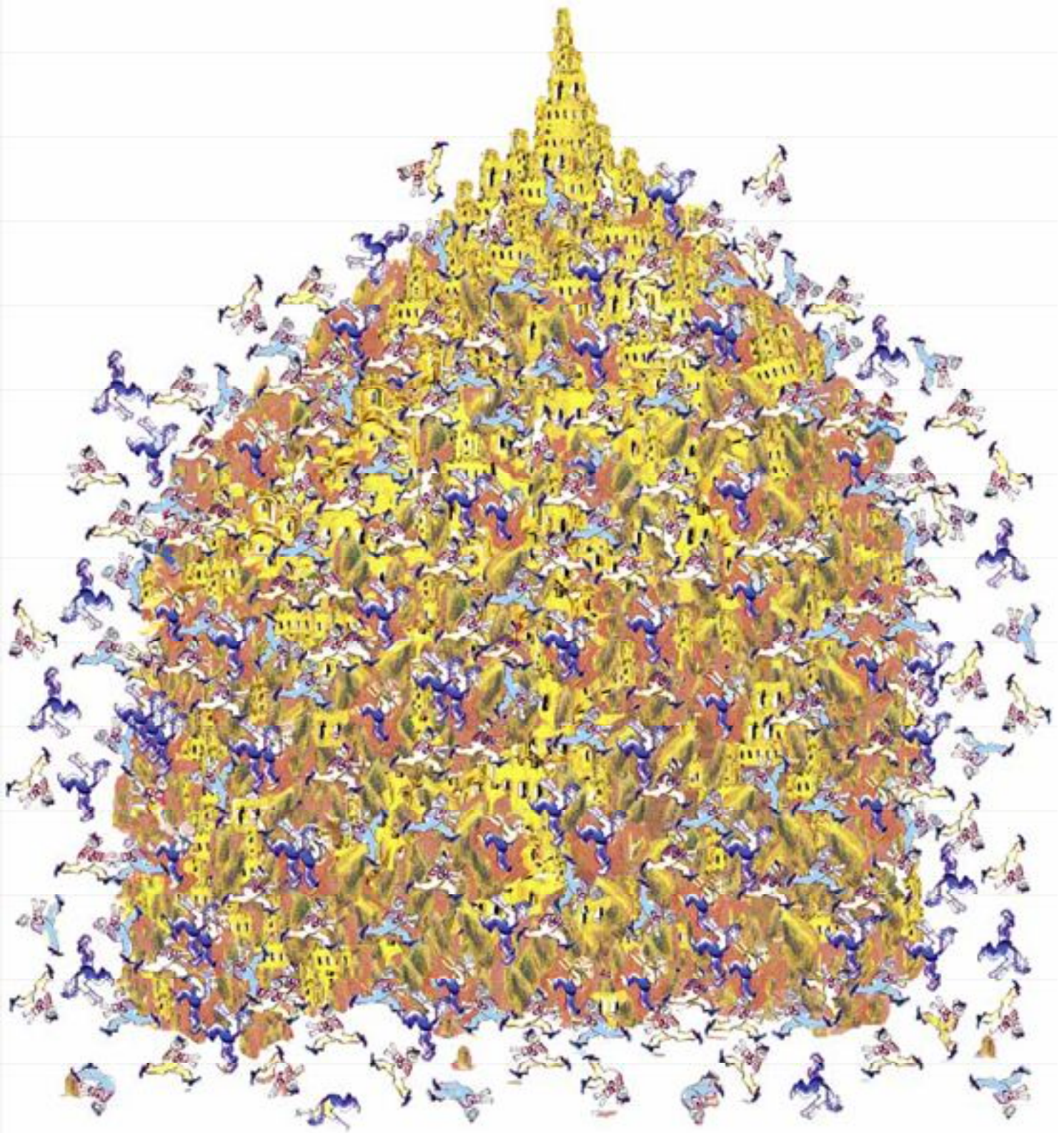
משל של בעל הסולם מתוך "הקדמה לתלמוד עשר הספירות" (אות קל"ג)

מֶלֶךְ שֶׁחֲשַׁק לְבַחֵר לְעַצְמוֹ,
כֹּל אוֹהֲבֵי הַנְּאֻמִּים לוֹ בְּיוֹתֵר שֶׁבְּמִדְיָנָה,
וְלִהְיוֹת לְעַבְדוֹתוֹ בְּהִיכָלוֹ פְּנִימָה.
מֵה עֲשֶׂה,
נִתֵּן צוֹ גְּלוּי בְּמִדְיָנָה,
שְׁכַל הַרוּצָה כְּקָטָן כְּגֹדוֹל,
יָבֹא אֵלָיו לְעֶסוֹק בְּעַבְדוֹת הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁבְּהִיכָלוֹ.

אֲבָל הַעֲמִיד מְעַבְדֵי שׁוֹמְרֵי רַבִּים,
עַל פְּתִיחוֹת שֶׁל הַהִיכָל,
וּבְכָל הַדְּרָכִים הַמּוֹבִילִים לְהִיכָלוֹ,
וְצִיּוּה אֹתָם לְהַטְעוֹת בְּעֶרְמָה
אֶת כָּל הַמְתַּקְרָבִים לְהִיכָלוֹ,
וְלִהְדִּיחָם מִהַדְרֵךְ הַמּוֹבִיל לְהִיכָל.

וְכַמוֹכֵן, שְׁכַל בְּנֵי הַמִּדְיָנָה הַתְּחִילוּ לְרוּץ לְהִיכָל הַמֶּלֶךְ,
אֲמָנָם, נִידְחוּ בְּעוֹרְמַת הַשׁוֹמְרֵי הַחֲרוּצִים,
וְרַבִּים מֵהֶם הִתְגַּבְּרוּ עֲלֵיהֶם,
עַד שֶׁהִצְלִיחוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל פְּתִיחַ הַהִיכָל,

אֲלָא שְׁשׁוֹמְרֵי הַפְּתִיחַ הָיוּ חֲרוּצִים בְּיוֹתֵר,
וּמִי שֶׁהוּא שֶׁהִתְקַרֵּב אֶל הַפְּתִיחַ
הִסִּיתוּ אוֹתוֹ וְהִדְיָחוּ אוֹתוֹ בְּמִזְיָמָה רַבָּה,
עַד שֶׁשָּׁב כְּלַעוּמַת שְׁבָא.

וְכֵן חָזְרוּ וּבָאוּ וְשָׁבוּ,
וְשׁוּב הַתְּחִיבֵנוּ וְחָזְרוּ וּבָאוּ וְשָׁבוּ,
וְכֵן חָזְרוּ חֲלִילָה כַּמָּה יָמִים וְשָׁנִים,
עַד שֶׁנִּלְאוּ מִלְּנִסּוֹת יוֹתֵר.

וְרַק הַגִּיבוּרִים מֵהֵם,
אֲשֶׁר מִיַּד סִבְּלָנוֹתֵם עֲמָדָה לָהֶם,
וְנִיֶּצְחוֹ אֶת הַשׁוֹמְרִים הֵהֵם,
וּפְתִיחוֹ הַפֶּתַח,
זְכוּ תִיכֹף לְקַבֵּל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ,
שְׁמִינָה כֹל אֶחָד עַל מִשְׁמֵרְתוֹ הַמִּתְאַיְמָה לוֹ.

וְכַמּוֹבֵן, שְׁמֵאֵז וְאֵילָד,
לֹא הָיוּ לָהֶם עוֹד עֲסָקִים
עִם הַשׁוֹמְרִים הַלְלוּ,
שֶׁהִסִּיתוּ וְהִדְיָחוּ אוֹתָם
וּמִיָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם כַּמָּה יָמִים וְשָׁנִים,
בְּהַלּוֹךְ וְשׁוּב עַל הַפֶּתַח,
כִּי זְכוּ לְעִבּוֹד וּלְשִׁמְשׁ
מוֹל הַדָּר אֹר פְּנֵי הַמֶּלֶךְ בְּהִיכְלוֹ פְּנִימָה.

הַהֶבְדֵּל בֵּין קִנְיָה לְתִאָּוָה

מתוך מאמר קנ"ד: "ההבדל בין קנאה לתאוה", ספר דרגות הסולם א' של רב"ש

מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ חוֹמֵד,
שְׁחָמַד כָּל דְּבַר שֶׁרָאָה אֶצֶל הַשֵּׁנִי,
וּבְאִישׁ קִנְיָי,
שֶׁתִּמְיַד הִתְקַנָּא בְּכָל מָה שֵׁישׁ לַשֵּׁנִי,
אֶף עַל פִּי שֶׁלֹּא הָיָה צָרִיךְ לְהַדְּבֹר.

הִלְכוּ יַחְדָּיו.
בְּדֶרֶךְ פְּגַע בָּהֶם הַמַּלְךְ.
אָמַר לָהֶם:
"אֶחָד מֵכֶם יִשְׁאַל מִמֶּנִּי דְבַר
וְאֶתֵּן לוֹ,
וְאִז אֶתֵּן לַשֵּׁנִי כַּפְּלָיִים
עַל מָה שֶׁנִּתְּתִי לְרֵאשׁוֹן".

החומד,
הוא התאוה לשני החלקים,
ולכן לא רצה לשאול תחילה.
והשני גם כן לא רצה לשאול תחילה,
כי הוא התקנא בחברו,
אם יקח כפליים
על מה שניתן לו.

לבסוף דחק החומד את הקנאי
לשאול תחילה.
מה עשה הקנאי?
שאל שינקרו לו עין אחת,
כדי שהמלך יתן לשני כפליים,
וינקרו לו את שתי עיניו.

המידות הרעות

מתוך מאמר "השלום בעולם" של בעל הסולם

מתוך שהבורא שומר
בהקפדה יתרה,
על כל הפרטים שבבריאה שלו,
ואינו מרשה למישהו
להשחית שום דבר שברשותו,
אלא רק להופכו בלבד
ולהחזירו למוטב.

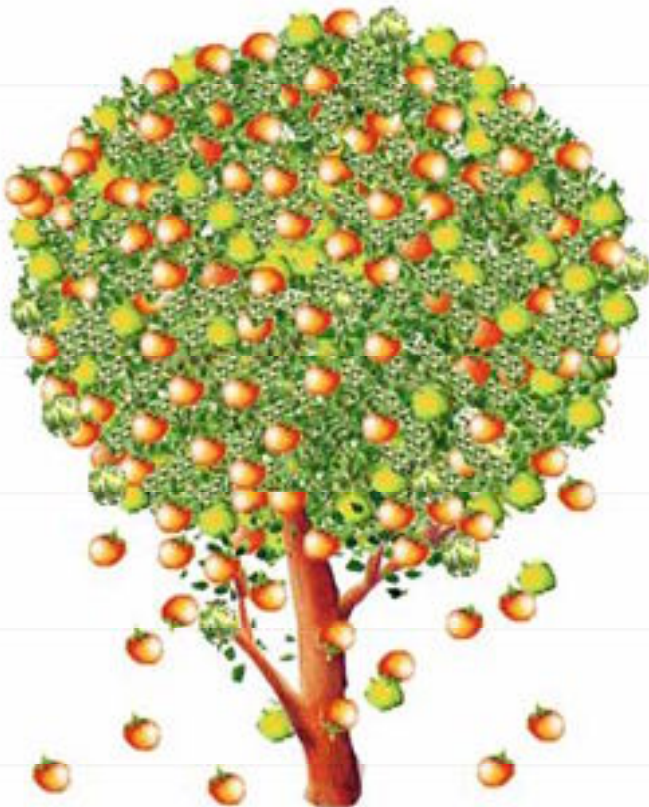
לְפִיכֶךָ כֹּל "מִתְקַנֵּי הָעוֹלָם" -
יִתְמוּ מִן הָאָרֶץ,
וְכֹל הַמִּידוֹת הָרְעוֹת שֵׁשׁ בְּעוֹלָם -
לֹא יִתְמוּ מִן הָאָרֶץ.

אֲלָא הַדְּבָרִים הָרְעִים,
הֵם מִתְקַיְימִים וּמוֹנִים
אֶת מִסְפַּר הַמְדַרְגּוֹת שֶׁל הַהִתְפַּתְחוֹת
הַמְּחויָּבִים עוֹד לְעָבוֹר עֲלֵיהֶם,
עַד שֶׁיָּבוֹאוּ לְגִמְרַת בִּישׁוּלָם.

אֲשֶׁר אַז,

אוֹתָן הַמִּידוֹת הָרְעוֹת
מִתְהַפְּכוֹת בְּעֶצְמוֹן,
וְנִעְשׂוֹת לְמִידוֹת טוֹבוֹת וּמוֹעִילוֹת,
כְּמוֹ שֶׁחָשַׁב עֲלֵיהֶם הַבוֹרָא מְרֵאשׁ.

בְּדוֹמָה לְפָרִי הַיּוֹשֵׁב עַל עֲנָפֵי הָעֵץ,
וּמִחֲכָה וּמוֹנָה אֶת הַיָּמִים וְהַחֻדְשִׁים
הַמְּחויָּבִים עוֹד לְעָבוֹר עֲלָיו,
עַד שֶׁיִּגְמַר בִּישׁוּלוֹ,
שֶׁאֵז יִתְגַּלֶּה טַעְמוֹ וּמִתִּיקוּתוֹ לְכֹל אָדָם.

רוֹאֵה אֶת הַקּוֹלוֹת

מתוך מכתב של בעל הסולם, ספר "פרי חכם - איגרות קודש" (דף פ"ה)

הקול והחרדה
דבר אחד הוא.
אבל לא כל הקולות
ראויים לנעימות.

קול הרעם מפחיד
ולא ינעם לאוזן האדם,
מפני שהחרדה תופסת
שיעור גדול בכוח המכה,
וגם מידה של זמן ארוך יותר מדי.
ואפילו כוח המכה היה קטן,
גם היה צורם לאוזן,
מפני תפיסת זמן מרובה.

אבל קול הפינור
ערב לאוזן השומע,
להיותו משוער בכוח המכה,
והיותו משוער
בתכלית הדקדוק באריכות זמן,
והמאריך בתפיסת הזמן
יקלקל הנעימות.

רופא חולים

משל של רב"ש מתוך ספר "שילבי הסולם", מאמר: "ההבדל בין חסד ואמת, לחסד שאינו אמת"

וְזֶה דוֹמָה לְאָדָם,
שֶׁהָיָה לוֹ חוֹלָה בַּבַּיִת, שֶׁנִּחְלָה.
מָה עוֹשִׂים?
הוֹלְכִים לְרוֹפֵא, וְאוֹמְרִים,
שֶׁהַרוֹפֵא יִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב מֵאֵת הַקַּב"ה,
וְיִהְיֶה הַחוֹלָה בְּרִיא.

וְאִם חָס וְשָׁלוֹם הַחוֹלָה עֲדִיין לֹא נִתְרַפָּא,
מִדֶּרֶךְ הָעוֹלָם הוּא, שֶׁהוֹלְכִים לְפָרוֹפְסוֹר.
וְאוֹמְרִים,
בְּטַח שֶׁהוּא יִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב מֵאֵת הַבּוֹרֵא,
שִׁירְפָא אֶת הַחוֹלָה.

וְאִם גַּם הַפְּרוֹפְסוֹר לֹא יָכוֹל לְעֲזוֹר,
אֲזַ עוֹשִׂים וְעֵדֶת פְּרוֹפְסוֹרִים,
אוֹלֵי הֵם בְּיַחַד עַל יְדֵי הַהִתְיַעְצוּת שְׁלֵהֶם
יִמְצִיאוּ אִיזוֹ תְּרוּפָה לַחוֹלָה.

וְאִם גַּם זֶה לֹא עוֹזֵר,
אֲזַ מִדֶּרֶךְ הָעוֹלָם הוּא, שֶׁאוֹמְרִים לְהַבּוֹרֵא:
"רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
אִם אֵין אֶתָּה עוֹזֵר לִי,
אֵין אֶף אֶחָד שֶׁיָּכוֹל לְעֲזוֹר לָנוּ.

היות שְׁכָּבֶר הַיֵּינוּ
אָצֵל כֹּל הַרוֹפְאִים הַגְּדוֹלִים,
שֶׁהֵם הַשְּׁלִיחִים שְׁלֶךְ,
וְאִם אֶחָד לֹא יָכוֹל לַעֲזוֹר לִי.
וְאִין לִי לְמִי לְבַקֵּשׁ אֶלָּא מִמֶּךָ,
שֶׁאַתָּה תַעֲזוֹר לִי.”

וְאִז, כְּשֶׁנִּתְרַפָּא,
הָאָדָם אוֹמֵר,
שֶׁרַק הַקֶּב"ה בְּכַבּוּדוֹ בְּעֲצָמוֹ עֲזָר לוֹ,
וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ.

כוח הגבורה

מתוך "הקדמת פנים מאירות ומסבירות" של בעל הסולם

אָנוּ מוֹצְאִים כּוֹחַ אֵיכוּתִי בַּגְּבוּרָה.
כְּמוֹ בְּאֲרֵיּוֹת וְנִמְרִים.
אֲשֶׁר מְרֹב הָאֵיכוּת שֶׁבְּכּוֹחַ גְּבוּרָתָם,
שׁוּם אָדָם לֹא יִלְחֵם בָּהֶם.

וְלַעֲוֹמְתָם,
אָנוּ מוֹצְאִים כּוֹחַ וְגְבוּרָה,
בְּלִי אֵיכוּת שֶׁל כְּלוּם,
אֲלֹא בְּכִמּוֹת לְבַד,
כְּמוֹ הַזְּבוּבִים.

בְּשֶׁל גּוֹדֵל הַרִיבוּי שֶׁבָּהֶם,
שׁוּם אָדָם לֹא יִלְחֹם עִמָּהֶם,
וְטִיִּילִים הָאֵלֶּה,
בְּנֵי חוֹרֵין הֵמָּה בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם,
וְעַל שׁוֹלְחָנוֹ הָעָרוֹךְ,
וְהָאָדָם מְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ חֹלֵשׁ לְנִגְדָם.

מֵה שְׂאִין כֵּן לַעֲוֹמְתָם
יֵתֵר הָאוֹרְחִים הַבְּלִתִּי קְרוֹאִים,
זְבוּבֵי הַשָּׂדֶה, וְשֶׁרְצִים, וְכִדּוּמָה,
הַגַּם שְׂכּוֹחִים יִהְיֶה בְּיֵתֵר אֵיכוּת
מִהַזְּבוּבִים הַבִּיתִּים,
לֹא יִשְׁקוּט הָאָדָם, וְלֹא יִנוּחַ,

עד כֵּלָּה יִגְרַשׁ אוֹתָם מִרְשׁוֹתָיו.
וְהוּא מִפְּנֵי שְׁהֻטְבַּע
לֹא הִנְחִיל לָהֶם כּוֹחַ הַרִיבוּי,
כְּמוֹ לְזְבוּבִים.

מְכַבֵּשׁ הַהֲתַפְתָּחוֹת

דברי רב מתוך שיעור (21.10.03) על מאמר בספר "שילבי הסולם"

החיים שֶׁלָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
הם בְּדוֹמָה לְאָדָם שֶׁיוֹשֵׁב בְּתוֹךְ רֶכֶבֶת,
שֶׁדוֹהֶרֶת מִמָּקוֹם א' לְמָקוֹם ב',
וְלִמְרוֹת שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִישָׁאֵר בְּמָקוֹם א',
הַרְכָּבֶת נוֹסַעַת לְמָקוֹם ב'.

וְכַמָּה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמִתְקַרֵּב לְמָקוֹם ב',
הוּא מְרַגֵּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מְשִׁיכָה לְמָקוֹם א',
אֲבָל הוּא רוֹאֶה עַד כַּמָּה
הוּא הוֹלֵךְ וּמִתְרַחֵק מִמָּקוֹם הָא',
וְהַרְיָחוּק הַזֶּה הוּא שְׁמוֹרָגֵשׁ בּוֹ כְּסָבֵל.

דֶּרֶךְ קִצְרָה וְדֶרֶךְ אַרוּכָה

דברי רב מתוך הרצאה (24.7.07) ב"בית קבלה לעם"

"קִצְרָה" או "אַרוּכָה"

איננה הֶדֶרֶךְ עֲצֻמָה.

הַשְּׁלֵבִים שֶׁל הַדֶּרֶךְ
הֵם אוֹתָם הַשְּׁלֵבִים,
אֲבָל עוֹבְרִים אוֹתָהּ אַחֲרָת.
בְּדוּמָה לְנִסְיָעָה לִירוּשָׁלַיִם.

פְּעַם הָיוּ עוֹלִים לִירוּשָׁלַיִם
בְּסוּס וְעִגְלָה -
נוֹסְעִים כְּמָה יָמִים,
עוֹצְרִים לְלִינָה בְּאֲמָצֵעַ הַדֶּרֶךְ,
פּוֹגְשִׁים לִיִּסְטִים וְחִיּוֹת רְעוֹת
וּמְגִיעִים חוֹלִים וְרַעֲבִים.

וְהַיּוֹם עוֹשִׂים אוֹתָהּ דֶּרֶךְ
בְּצִ'ק צ'ק -
יוֹשְׁבִים בְּאוֹטוֹ
וְעוֹלִים לִירוּשָׁלַיִם
תּוֹךְ אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת.

לְמִקְוֵבַל תִּפְקִיד מְיֻחָד

דברי רב בתוכנית הטלוויזיה "בוקר אור"

המקובל מתגלגל ובא לעולם,
לא לצרכי עצמו,
אלא יש לו תפקיד מיוחד
לבנות את המערכת,
כדי לקרב את המאורות העליונים לדורו -
להיות המקשר בין האור הרוחני,
לבין האנשים שנמצאים בדרך הגשמית,
בניתוק מהאור הזה.

למערכת הזאת יש מדרגות רבות,
והמקובלים פועלים בצורה שיטתית.
המקובל לא עושה שום דבר סתם.
אלא בכל דבר הוא מקבל רשות מלמעלה.
ואז הוא מכין את עצמו למטה,
להיות מותאם לדור שלו.

ועד שהוא לא מסיים את כל התהליך
של בניית ירידת האורות למטה,
לעולם הזה,
בהתאם לצרכי הדור,
הוא לא מרגיש את עצמו,
שסיים את תפקידו.

ספרי הקבלה

דברי רב בתוך שיעור תע"ס 13.10.06

בְּזֶמַן הַבְּרִיאָה,
נִבְרָא הָרְצוֹן לְקַבֵּל,
וַיַּחַד עִם בְּרִיאָתוֹ,
נִבְרָאָה הַמַּעֲרֶכֶת
אֵיךְ הָרְצוֹן יִתְקַלְקַל
וְאֵיךְ הוּא יִתְקַן.

וּבְאוֹתָהּ הַמַּעֲרֶכֶת
כָּבֵר מוֹשְׁרֵשׁ,
שִׁיְהִיו מְקוֹבְלִים,
שִׁיכְתְּבוּ סְפָרִים,

שֶׁבְּצוּרָה כְּזֹאת
הִדְיָעוֹת עַל הָרוּחָנִיּוֹת
יִגִּיעוּ לְאָדָם,
וְהוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּסְפָרִים
כְּדֵי לְחַזֹּר לְשׁוֹרֵשׁ.

חותמת המלך

מתוך מכתב (דף כ"ה) של בעל הסולם, ספר "פרי חכם - איגרות קדוש"

הָאָדָם,
הוא עולם קטן,
ומתנהג על פי אותיותיו
שנטבעו בו,

וכל אות
היא כמו שר בשעתו,
שעושה הערכות,
ומלכו של עולם חותמם.

ובהיות אות
שטועה באיזה תוכנית,
מיד מתפטר ממשמרתו,
וממליך אות אחר תחתיו.

ובגמר התיקון,
ימלוך אותו האות
שנקרא "משיח",
וישלים ויקשר כל הדורות.

אות ב' היא "בְּרָכָה"

מתוך "מאמר אותיות דרב המנונא סבא" (אות ל"ז) מ"הקדמת ספר הזוהר" בספר הזוהר

נְכַנְסָה אֹת ב'.

אָמְרָה לוּ:

"רִיבוֹן הָעוֹלָם,

טוֹב לְפָנֶיךָ לְבְרוֹא בִּי אֶת הָעוֹלָם,

כִּי בִּי מְבָרְכִים אוֹתְךָ

לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

כִּי ב' הִיא בְּרָכָה."

הַסְכִּים עִימָה הַקב"ה

שְׁמִידָתָה רְאוּיָה לְבְרִיאַת הָעוֹלָם

וְאָמַר לָהּ:

"וְדַאי בְּךָ אֶבְרָא אֶת הָעוֹלָם,

כִּי אֹר הַבְּרָכָה שְׁלֶךְ מֵאִיר בְּשׂוּוֹה

לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה בְּלִי שׁוּם הַפְּרָשׁ.

וְאֵת תְּהִי הַתְּחִלָּה,

לְבְרוֹא בְּךָ אֶת הָעוֹלָם."

וְלָמָּה אֹת ב' הִיא הַתְּחִלָּה טוֹבָה וּמְסֻפָּקָת

לְהִבִּיא אֶת הָעוֹלָם לְכָלֵּל הַשְּׁלִימוֹת?

כִּי אֹר בְּרָכָה הוּא אֹר הַחֲסָדִים,

שֶׁהֵם הֵיכָל לְאֹר הַחֲכָמָה.

אֹר שְׂאִינוּ מִתְמַעֵט כְּלוּם,

בְּהִיּוֹתוֹ עוֹבֵר וּמִשְׁתַּלְשֵׁל דֶּרֶךְ הַמְדַרְגּוֹת.

כְּמוֹ שֶׁהוּא מְקַבֵּל מֵאֵין סוֹף בְּרֵאשׁ הַמְדַרְגּוֹת,
כֵּן הוּא בְּכֹל גּוֹדְלוֹ וְשִׁבְחוֹ בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
וְכֵן עַד סוֹף עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה.
וְאֵינוֹ מִתְעַבֵּה כְּלוּם וְנִפְגָּם
מִחֲמַת כָּל אֱלֹה הַמְסֻכִּים, שֶׁהוּא עוֹבֵר דְרָכָם.

אות א' - אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם

מתוך "מאמר אותיות דרב המנונא סבא" (אות ל"ח) מ"הקדמת ספר הזוהר" בספר הזוהר

עֲמָדָה אוֹת א'
וְלֹא נִכְנָסָה לְפָנָיו.

אָמַר לָהּ הַקַּב"ה :
"אֱלֹף אֱלֹף,
לָמָּה אֵין אֶת נִכְנָסֶת לְפָנָי
כְּשֶׁאֵר כָּל הָאוֹתִיּוֹת?"

אָמְרָה לְפָנָיו:
"רִיבּוֹן הָעוֹלָם,
כִּי רָאִיתִי שְׁכָל הָאוֹתִיּוֹת
יֵצְאוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּלִי תוֹעֵלָת, וְ
וְמָה אֶעֱשֶׂה שֶׁם אָנִי.

וְעוֹד,
כִּי כָּבַר נָתַתְּ לְאוֹת ב'
אֶת הַמִּתְנָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת,
וְאִין רְאוּי לְמֶלֶךְ הָעֲלִיּוֹן,
שִׁיעֲבִיר אֶת הַמִּתְנָה
שֶׁנָּתַן לְעֲבָדוֹ,
וְלָתַת אוֹתָהּ לְאַחֵר."

אָמַר לָהּ הַקַּב"ה:
"אֵלֶּף אֵלֶּף,
אֵף עַל פִּי שְׂבָאוֹת ב' נִבְרָא הָעוֹלָם,
אֵת תְּהִי רֹאשׁ לְכָל הָאוֹתִיּוֹת,
אִין בִּי יְחִוּד אֵלָּא בְּךָ,
בְּךָ יִתְחִילוּ כָּל הַחֲשִׁבוֹנוֹת,
וְכָל מַעֲשֵׂי בְּנֵי הָעוֹלָם.
וְכָל הַיְחִוּד אִינוֹ אֵלָּא בְּאוֹת א'!"

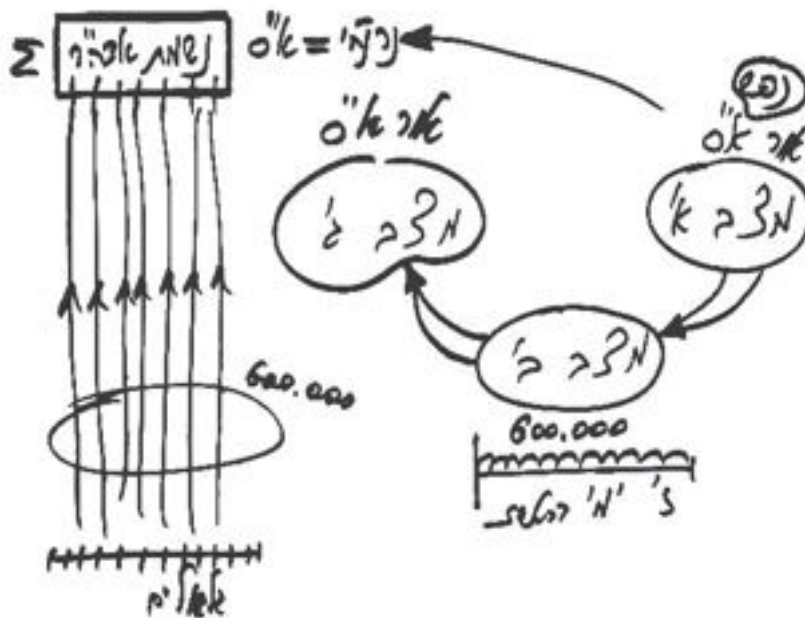

בְּסוּד אֶחָד יָחִיד וּמְיֻחָד

מתוך "הסתכלות פנימית" חלק א' (אות ב') ספר "תלמוד עשר הספירות"

בְּמַחְשָׁבָה אַחַת
נִאֲצָלָה וְנִבְרָאָה
כָּל הַמְצִיאוֹת הַזֶּה,
עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים יַחַד,

עַד כְּכֹלֹת הַכֹּל
בְּגִמְרַת הַתִּיקוּן.

שרטוט רב מתוך הרצאת "בית קבלה לעם" 27.11.07

אֲשֶׁר אוֹתָהּ הַמַּחְשָׁבָה הַיְחִידָה,
הִיא הַפּוֹעֵלֶת אֶת הַכֹּל,
וְהִיא עֵצֶם כָּל הַפְּעוּלוֹת,
וְהִיא מְקַבֶּלֶת הַתְּכֵלִית,
וְהִיא מֵהוֹתָה שֶׁל הַיְגִיעָה,
וְהִיא עֵצֶמָה מְצִיאוֹת כָּל הַשְּׁלִימוֹת
וְהַשְּׂכָר הַמְּקוּוֹה.

מַחְצֵבַת הַנֶּשֶׁמָה

מתוך "הסתכלות פנימית חלק א" (אות ג'), ספר "תלמוד עשר הספירות" חלק א'

הַנֶּשֶׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלוֹהִי מִמַּעַל,
בְּדוּמָה לְאֶבֶן הַנְּחָצֵבֶת מִן הַהָר,
שְׂמֵהוּת הַהָר וּמֵהוּת הָאֶבֶן שְׂוֹת,
וְאִין שׁוּם הֶבְחֵן מִן הָאֶבֶן אֶל הַהָר,
אֶלָּא רַק שֶׁהָאֶבֶן הִיא חֵלֶק מִן הַהָר,
וְהָהָר הוּא בְּחִינַת ה"כּל".

עֲשָׂרָה כִּיסוּיִים

מתוך "פתיחה לפירוש הסולם" של בעל הסולם (אות א', פרק "עשר ספירות")

בְּדוּמָה לְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ,
שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ
אֲלֵא עַל יְדֵי זְכוּכִית מְפּוֹחֶמָה,
הַמְמַעֲטֶת אוֹרוֹ וּמִתְאַיֶּמֶתוֹ
לְכוּחַ הַרְאִיָּה שֶׁל הָעֵינָיִים.

כִּן לְהַבְדִּיל,
לֹא הָיוּ הַתְּחַתּוֹנִים יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אוֹרוֹ יְתַבָּרֵךְ,
אִם לֹא הָיָה מְכוּסָה בְּעֲשָׂרָה כִּיסוּיִים,
הַמְּכוּנִים "עֶשֶׂר סְפִירוֹת",
שֶׁכֵּל כִּיסוּי, שֶׁהוּא לְמִטָּה מְחַבְּרוֹ,
מְכַסֶּה יוֹתֵר עַל אוֹרוֹ יְתַבָּרֵךְ.

מהו קו אמצעי

משל של רב"ש מתוך ספר דרגות הסולם ב', מאמר תקמ"ד: "קו אמצעי"

מְשַׁל לְשְׁנַי אֲנָשִׁים,
שָׂרְצוּ לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה.
אֶחָד אָמַר, שֶׁהוּא יִיתֵן הַכּוֹל,
חוּץ מִמֶּלֶח, וְחוּמָץ, וְשׁוּם, וְשָׂאֵר תַּבְּלִינִים.
וְהַשְּׁנַי יִיתֵן אֶת הַתַּבְּלִינִים.

וּלְבָסוֹף נַעֲשֶׂה מַחְלוּקַת בֵּינֵיהֶם.
לְכֵן כָּל אֶחָד עָשָׂה אֶת הַסְּעוּדָה בְּנִפְרָד,
אֶחָד נָתַן קֶמַח, דָּגִים, בָּשָׂר, וְדָגִים כְּבוֹשִׁים.
וְהַשְּׁנַי עָשָׂה סְעוּדָה וְנָתַן אֶת כָּל הַתַּבְּלִינִים.

ומי מהאורחים בשתי הסעודות יכול ליהנות?
מתבלינים לבד אי אפשר להנות -
מי יכול לאכול מלח לבד, או שום, או בצל, או פלפל שחור וירק חריף?
ומי יכול לאכול בשר או דגים וכדומה, בלי מלח?

ולא היתה להם ברירה,
עד שנעשה שלום,
ואז ערכו את שתי הסעודות יחד,
והיה טעים.

צֵעַר הַשְּׂכִינָה

מתוך מאמר קנ"ו: "צער השכינה", ספר דרגות הסולם א' של רב"ש

מֶלֶךְ שֵׁישׁ לוֹ מְגִדֵּל מְלֵא טוֹב
וְאֵין לוֹ אוֹרְחִים,
נִמְשָׁל לְמִי שֶׁעָשָׂה חֲתוּנָה לְבָנוֹ,
וְהִזְמִין מְאוֹת מְנוֹת וכו',
וְעִכְשָׁיו אֵין לוֹ אוֹרְחִים.
כִּי אֵין לוֹ מִי שִׁירְצָה לְבוֹא
וְלִהְנוֹת מִהַמְּגִדֵּל שְׁלוֹ וכו'.

מִשַׁל לְבֵן מֶלֶךְ גָּדוֹל

משל של בעל הסולם מתוך "הקדמה לספר פנים מאירות ומסבירות"

מֶלֶךְ שֵׁישׁ לוֹ
מְגִדֵּל מְלֵא מְכַל טוֹב,
וְאֵין לוֹ אוֹרְחִים,
אֲשֶׁר וְדָאִי,
לְאוֹרְחִים יוֹשֵׁב וּמְצַפֶּה,
שָׂאֵם לֹא כֵן,
נִמְצָא כֹל הַהֲכָנָה
לְלֹא הוֹעִיל וּלְתוֹהוּ,

דוֹמָה לְמֶלֶךְ גָּדוֹל
שֶׁנּוֹלַד לוֹ בֶּן לְעֵת זְקֵנָתוֹ,
שֶׁהָיָה חָבִיב לוֹ בְּיוֹתֵר,
וְעַל כֵּן, מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ
חָשַׁב בְּעֵדוֹ מְחֻשְׁבוֹת,
וְקִיבֵץ כֹּל הַסְּפָרִים
וְהַחֲכָמִים הַמְּצוּיָנִים שֶׁבְּמַדִּינָה,
וְעָשָׂה בְּעֵדוֹ
בֵּית מְדַרְשׁ לְחֻכְמָה,

וְקִיבֵץ כֹּל הַבְּנָאִים הַמְּצוּיָנִים
וּבְנָה לוֹ הַיְכָלִי עוֹנֵג,
וְקִיבֵץ כֹּל בְּעָלֵי הַנִּיגוֹן וְשִׁיר
וְעָשָׂה לוֹ בְּתֵי זְמֵרָה,
וְקִיבֵץ מִמֵּיטֵב הַמְּבַשְׁלִים וְהַאֹפִים

שְׁבַמְרַחְבֵי הַמְּדִינָה
וְהַמְצִיא לוֹ מִכָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם
וְכִדּוּמָה.

וְהָיָה נִגְדָל הַבֵּן וּבָא בְּשָׁנִים,
וְהוּא סָכָל,
אֵין לוֹ חֶפֶץ בְּמוֹשְׁכָלוֹת,
וְהוּא סוּמָא
אֵינוֹ רוֹאֶה וְאֵינוֹ מַרְגִישׁ,
מִיוֹפֵי הַבְּנֵינִים,

וְהוּא חֲרָשׁ
לֹא יִשְׁמַע בְּקוֹל שָׂרִים וְשָׂרוֹת,
וְהוּא חָלָה בְּמַחֲלַת סוּכָר,
אֵינוֹ רִשְׁאֵי לְאָכּוֹל
אֶלָּא פֶת קִיבֵר לְבַד,
וְהָיָה כְּדִי בִיזְיוֹן וְקֶצֶף.

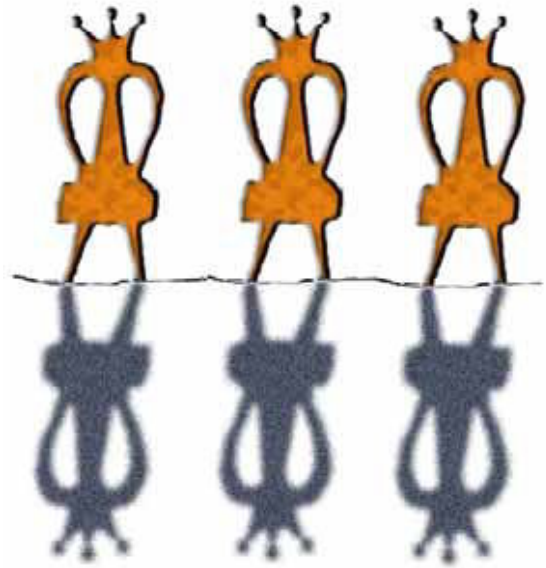

ראש דאָרײַך אַנפּײַן

דברי רב מתוך שיעור תע"ס 13.10.06

מעֶרְכֵת ראש דאָרײַך אַנפּײַן
עוֹבְדֵת כְּדֵי לְהַשְׁפִּיעַ אִוְרוֹת,
לְהִיּוֹת לָנוּ הַמְשַׁפֵּיעַ.

וְאִם הָאָדָם רוֹצֶה לְהִיּוֹת הַמְשַׁפֵּיעַ,
כְּמוֹ הַמְעֶרְכֵת הַזֹּאת,
לְהִיּוֹת הַחֶלֶק הַפְּעִיל בְּתוֹכָהּ,

אֲזִי הוּא לּוֹמֵד אֶת חוֹכְמַת הַקְּבָלָה
כְּדֵי מִתּוֹךְ הַלִּימוּד הַזֶּה
לְהַבִּין אֶת הַפְּעוּלוֹת שֶׁל הַמְעֶרְכֵת,
אֵיךְ הִיא עוֹשֶׂה אֶת הַהַשְׁפָּעָה.

טַעַם הַמֶּן

מתוך "הסתכלות פנימית" חלק א' (אות ב') בספר "תלמוד עשר הספירות" חלק א'

צָא וּלְמַד מֵאוֹכְלֵי הַמֶּן,
שֶׁהֶמֶן נִקְרָא "לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם",
מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִתְגַּשְׁם
בְּהִתְלַבְּשׁוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה,

וְאָמְרוּ חַז"ל,
שֶׁכֹּל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה טוֹעֵם בּוֹ,
כֹּל מָה שֶׁרָצָה,
וְנִמְצָא שֶׁהָיָה בּוֹ בְּהִכְרַח
מִן הַצּוּרוֹת הַהַפּוּכוֹת,
דְּהֵינּוּ,
אֶחָד טַעַם בּוֹ טַעַם מְתוֹק,
וְהַשְּׁנַיִ טַעַם בּוֹ טַעַם חָרִיף וּמָר,

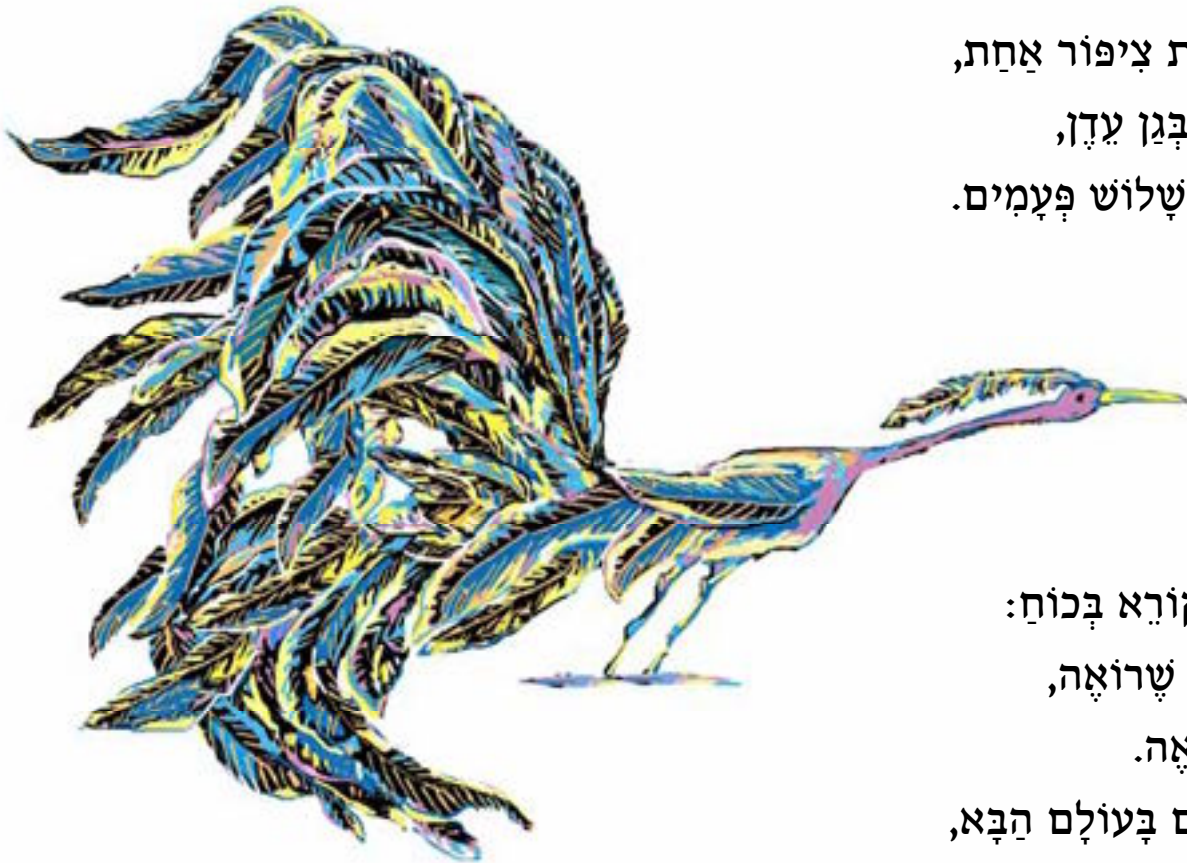
אֲשֶׁר הֶמֶן בְּעֵצְמוֹ,
הָיָה בְּהִכְרַח,
כְּלוּל מִשְׁנֵי הַהֶפְכִּים יַחַד.

כְּתוּב בַּלְשׁוֹן הַזוּהָר

מתוך ספר הזוהר פרשת "מקץ" (דף ס"ד)

בוֹא וּרְאֵה,
בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם,
כְּשֶׁעוֹלָה הָאוֹר,

מִתְעוֹרְרֵת צִיפּוֹר אַחַת,
בְּאֵילָן שְׁבִגַּן עֵדוֹן,
וְקוֹרֵאת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים.

וְהִכְרִיז קוֹרֵא בְּכוּחַ:
"מִי בָכֶם שְׂרוּאָה,
וְאֵינוֹ רוּאָה.

הַנִּמְצָאִים בְּעוֹלָם הַבָּא,
וְאֵינָם יוֹדְעִים
עַל מָה הֵם נִמְצָאִים.

טוֹב לָהֶם שְׁלֵא נִבְרָאוּ,
מִמָּה שֶׁנִּבְרָאוּ.

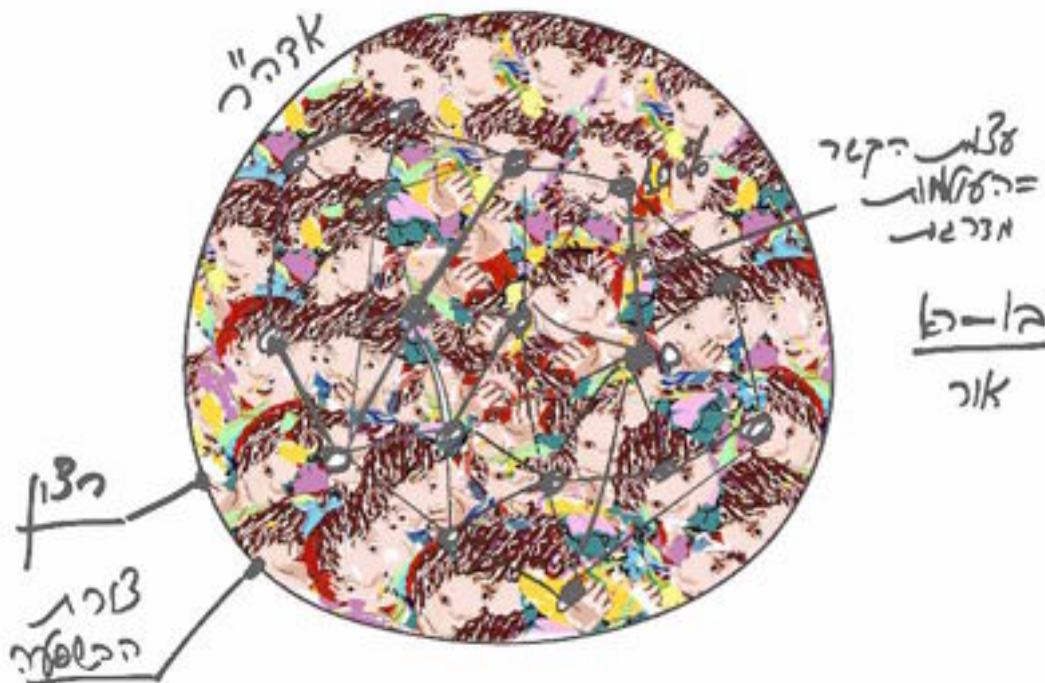
כִּי חוֹכְמַת הַקְּבָלָה עוֹמְדָת לִפְנֵיהֶם,
וְאֵינָם מְשִׁתְּדְּלִים בָּהּ,
וְאֵינָם מְסַתְּפְלִים בְּכַבּוֹד רַבּוֹנָם."

טַעֲמוֹ וּרְאוֹ

דברי רב מתוך הרצאה (24.7.07) "בית קבלה לעם"

הבוֹרָא
בְּרָא כְּלֵי אֶחָד
שֶׁנִּקְרָא "אָדָם הָרִאשׁוֹן",
וְשִׁבַּר אוֹתוֹ
לְהַרְבֵּה חֲלָקִים קְטַנִּים,

כְּדֵי שֶׁהֵם
יִלְמְדוּ בִּינִיָּהם
מֵה זֶה נִקְרָא לְאַהוּב,
וַיַּחַד יִגִּיעוּ
עַד אֱלֹיו.

מבוסס על שרטוט רב מתוך שיעור בוקר 15.01.08

כְּלֵי לְשִׁפֵּעַ

משל של רב"ש מתוך ספר "דרגות הסולם" ב', מאמר תתנ"ו: "מעלת הקטן"

השִׁפֵּעַ עֲצָמוֹ
דוֹמָה לְיָם גָּדוֹל.

וְיֵשׁ מִי שְׂשׂוֹאֵב
עִם אֶצְבָּעוֹן,
וְיֵשׁ מִי שְׂשׂוֹאֵב
עִם דָּלִי.

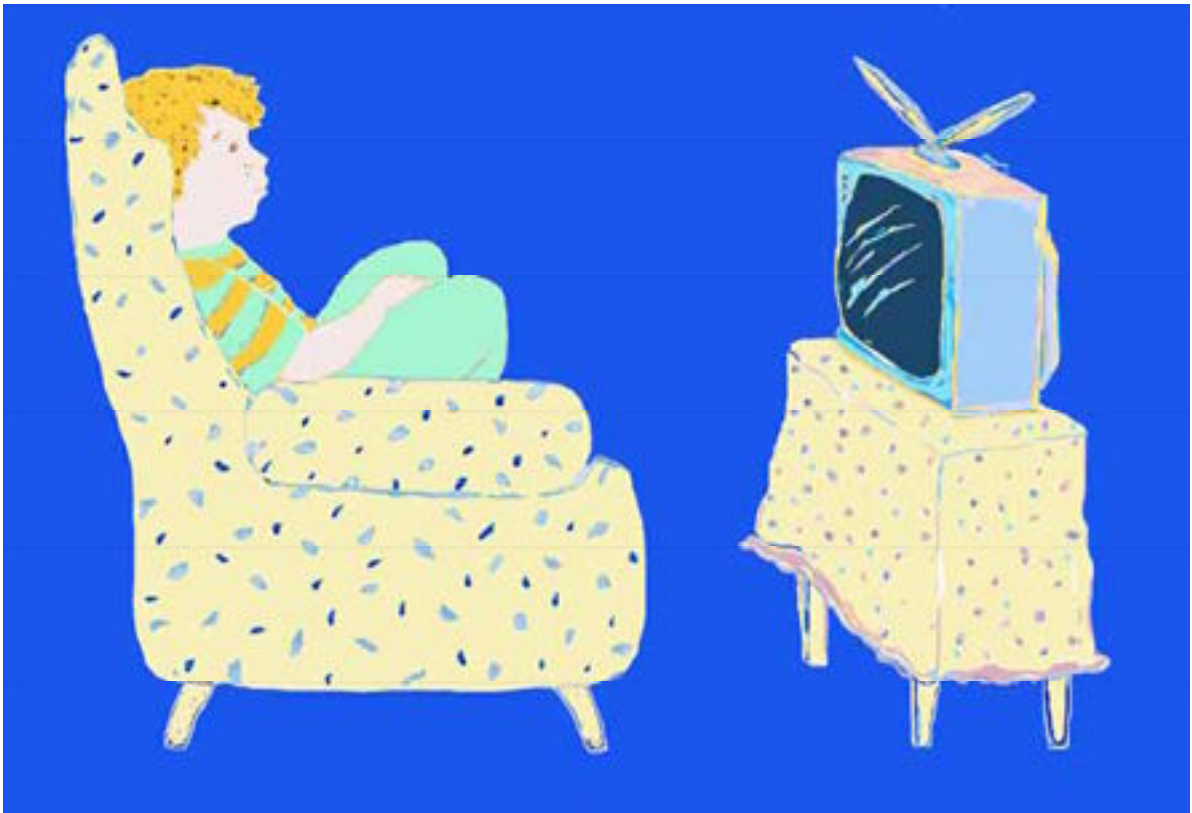

שְׁנֵי מִשׁוֹרִים

דברי רב מתוך שיעור (29.09.06) על מאמרי "שלבי הסולם"

כֹּל דָּבָר וְכֹל מוֹשָׁג
צְרִיכִים לְפָרֵשׁ בְּשְׁנֵי מִשׁוֹרִים,
בְּמִשׁוֹר הָעֵמָּמִי
וּבְמִשׁוֹר הָאֲמִיתִי.

הַמִּשׁוֹר הָעֵמָּמִי הוּא כּוֹלוּ בְּ"כֹאִילוּ",
כְּמוֹ שִׁילְדִים מְשַׁחֲקִים בְּאוֹטוֹ צֶעְצוּעַ,
כֹּאִילוּ הָיָה אוֹטוֹ אֲמִיתִי,
אוּ בְּמִטּוֹס קָטָן,
כֹּאִילוּ הָיָה מְטוֹס גָּדוֹל.

וְהַמִּשׁוֹר שֶׁנִּקְרָא "אֶמֶת",
"חֹכְמַת הָאֶמֶת",
הוא כּוֹלֵו עֲבוּדָה אֶמִיתִית.
וְלַמִּשׁוֹר הַזֶּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִגִּיעַ.

אֶלָּא צְרִיכִים לְאוֹתָם כּוֹחוֹת
שֶׁמְגַדְּלִים אֶת הָאָדָם,
וּמְבִיאִים אוֹתוֹ לַמִּשׁוֹר הַזֶּה.

”...לא חָשׁוּב כַּמָּה שֶׁהֵיִלָּד מִבֵּין,
אֲלֵא מֵאוֹתוֹ קָטַע בְּדִיוֹק שֶׁהוּא קוֹרָא וְלֹא מִבֵּין,
נִמְשָׁךְ אֲלָיו אֹר מִקִּיף שְׁשׁוּמֵר עַל הַנְּשִׁמָּה שְׁלוֹ,
וְאִז לְאָדָם הַזֶּה כָּבֵר בְּטוּחַ לֹא יְבוֹאוּ מִזִּיקִים,
כִּי הוּא מוֹקֵף בְּכוּחַ יוֹתֵר עֲלִיוֹן מֵהָעוֹלָם שְׁלָנוּ.
לְכֵן חוֹכְמַת הַקְּבָלָה הִיא קֶרֶשׁ הַהַצְלָה
שֶׁל הַיְלָדִים וְשֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל וּבְכָל־...”

דברי רב מתוך הרצאה (01.01.08) ב"בית קבלה לעם"

